11/23

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИЙ ЖУРНАЛ

К.....!. Л.....!. А.....!. С.....!.

Книжка для Киці

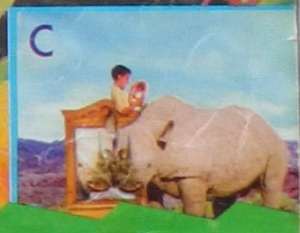

СНІДАНОК ВОДОЛАЗА

ДИЯВОЛЬСЬКА ЗАБАВКА

Доброї душі косоріг

Музика за поясом

ВИГРАЙ ПРИЗ

ТЕЛЕЦЬ

КЛАСНІ НОВИНИ

Привіт!

Ну, молодець, сам здогадався, що це знову я — Класний. Те, що ти не бачиш мене, не страшно, бо справжній полтергейст побачити взагалі складно. Головне — щоб ти бачив буквочки, які я пишу в журналі, складав їх у слова, слова — у речення, а речення — у зміст того, що я тобі пишу.

А пишу я тобі про професора Крапку. Бо суперактивні читачі набридли мені запитаннями: чом це "Клас" про «прохвесора» (так і пишуть це слово, а це неправильно, бо правильно, як я пишу) Крапку розповісти нічого не хоче, а він постійно в "Класі" тусується. То ж я і хочу всіх з ним познайомити.

Професор Крапка весь час щось собі вигадує, висвітлює і видумує. Це в нього робота така. Одного разу він пішов до магазину за ковбасою на обід. Ідучи безлюдною і чомусь погано освітленою вулицею, професор (не "прохвесор"!) Крапка почав думати про те, чи не варто йому придумати, щоб ковбаса сама ходила до людей, а не люди до ковбаси, але невдовзі дійшов думки, що цю проблему люди вже розв'язали без нього, оскільки на магазині висів великий замок, що могло означати тільки одне: всі товари розбрелися по людях, і магазин зачинився. Тому професор засумував ще більше.

Саме в цю мить він і помітив незнайомого котяру з низкою сардельок. Першу сардельку кіт тримав у зубах, а решту закинув за смугасту спину. Таке небачене диво — сардельки з котом! — просто-таки ошелешило шановного професора, однак він хоч і дуже схвильовано, але досить ввічливо запитав:

— Перепрошую, добродію, де ви брали сардельки?

На що невихований котяра відповів:

— Ушушудижині.

— Даруйте мені, — ще більше розхвилювався професор. — Де ви кажете?

Тут кіт мусив витягти з пащі першу сардельку і повторити:

— У сусідньому магазині.

— Там, певне, людей багато?

— Та, бачте,— примружився кіт, — там нікого нема.

Навіть продавця. І про всяк випадок притримав сардельки смугастим хвостом.

Лише тут шановний професор Крапка нарешті зрозумів, що надворі ніч, а кіт не є слухняним і зразковим покупцем, а чимось схожий на злодія.

Тоді професор почав думати про те, чому кіт нагадує йому злодія. І здогадався, що справа у підвищеній смугастості кота. Коли кіт примружувався, широка чорна смуга геть закривала його праве око, і він ставав страшенно схожий на знаменитого пірата Біллі Бонса із старовинних книжок, яких у професора було безліч, і він усі перечитав (не те що ти). З тією лише різницею, що Біллі Бонс розмовляв чистісінькою англійською мовою, а кіт говорив...

Отут, власне, шановному професору і спало на думку, що він має справу з котом, що розмовляє.

А такий феномен досі не описаний у жодній науковій праці. Тому професор зразу запросив балакучого кота до себе в гості з метою написати нову дисертацію.

Спочатку професор хотів назвати кота Піратом, але кіт цілком слушно зазначив, що таке ім'я може зіпсувати враження від майбутньої дисертації і негативно вплинути на професорську репутацію. Тоді професор сказав:

— Я назву тебе на честь нашої зустрічі — Ковбаса.

— Це ім'ячко неправильне, — примружився кіт. — По-перше, воно примітивне. По-друге, я народився на кораблі, який відпливав з Токіо, тобто я кіт японського походження і вимагаю поштивого до себе ставлення. А по-третє, якщо тобі до вподоби м'ясомолочні імена, можеш звати мене Ковба-сан.

Вражений котячою логікою, професор Крапка визнав за краще не встрягати у дискусію (дискусія — це коли сперечаються) і дозволив коту називатися так, як він хоче, і навіть вести в "Класі!" сторінку логічних загадок і котячого гумору. З чим я тебе сьогодні і поздоровляю!

Увага! Конкурс Класних Двійників!!!

Усім-усім-усім, хто любить мій "КЛАС!" і класних героїв, пропоную негайно подивитись у дзеркало! І якщо те, що ти там побачиш, бодай трошечки схоже на одного з учнів або вчителів мого "Класу!", негайно сідай писати мені листа. А в листі так і напиши: "Я, мовляв, дуже схожий на Колібрика". Або — на Кицю. Чи, може, на Джексона. А якщо ти схожий на мене, на Класного, то можеш нічого не писати, бо я у дзеркалі не відбиваюся, а ти просто хіпі волохате. Однак свою фотокартку все одно надішли — тоді зможеш взяти участь у Конкурсі Класних Двійників.

Втім, якщо ти сам ні на кого з "Класу" не схожий, подивись навкруги — тоді неодмінно побачиш двійників серед своїх однокласників, друзів або вчителів. Негайно їх сфотографуй і надішли ту картку теж мені, в "Клас!".

І — найголовніше! Переможці Конкурсу Класних Двійників не просто одержать мої призи, а зможуть виступити у телевізійному шоу, присвяченому нашому журналу "КЛАС"!

Голова, руки (інструкція по використанню) — А

Книжка для Кищі — Б—В

Ніяковість — і як з нею боротися — Г

Сам собі кутюр'є — Д

Здоровий спосіб життя! — Е

Колекція пригод: Сніданок водолаза — Є—Ж

Секрети пам'яті — З

Це просто смішно! — И

Таблиця для ворожіння — І—Ї

Канікули у космосі — Й—К

Космічний корабель у розрізі — Л—М

Головокрутки — П

Усяка всячина — Н—О

Наші Хіт-Паради — Р

Диявольська забавка — С

Доброї душі носоріг — Т

Вежа, яку збудував Ейфель — У

Фокус-Покус! — Ф

Лабораторія професора Крапки — Х

Нескладна складанка (літак "Барракуда") — Ц

Як працюють речі — Ю

Магазин іграшок: Музика за поясом — Ч—Ш—Щ

Green Grey: Музика — Дізеля, лірика — Муріка — Я

Твій комікс — Ь

Привіт! Це знову я, Класний. Дуже багато листів надійшло в "Клас!", за що всім-всім-всім щиро вдячний. Тепер вечорами я зовсім не нудьгую — є що почитати!

Нічого ще не можу сказати про минулу Класну лотерею, адже розиграш призів відбудеться у квітні. Отож про результати минулої лотереї — у наступному номері.

А тепер оголошую чергову Класну лотерею! Смужку з хрестиками та нуликами надішли на адресу журналу "Клас!" до 30 квітня 1997 року.

У цьому номері розігруються призи:

- 5 калькуляторів
- 5 ігор "Game Boy"
- 10 аудіокасет із записами хітів'96
- 5 альбомів для фотографій
- 200 комплектів зошитів "Колібрі'97"

Виграти приз може кожен! Щасливчики отримають їх поштою у травні. У наступному номері — розиграш нових призів. Щасти тобі!

Адреса журналу: 282008, м.Тернопіль, а/с 523, журнал "Клас!"

«КЛАС!»
пізнавально-розважальний дитячий журнал
Реєстраційне свідоцтво КВ №1929
***Передплатний індекс** 40240*

Видавець
фірма «W» ltd
282008, м.Тернопіль, вул. Живова, 11, а/с 523
телефон (0352) 22-90-05, факс (0352) 22-08-78, 22-23-97

Виготовлено в Україні
Друк Коломийська друкарня ім.Шухевича.

© «W» ltd, 1997. *При частковому чи повному передруку текстів та відтворенні графічних матеріалів журналу «Клас!» посилання на журнал обов'язкове*

Головний редактор *Во Вік О'Басс*
Головний художник *Олег Кіналь*
Відповідальний секретар *Олексій Пасічник*
Набір та коректура *Олександра Вовк*

Apple Book *Тетяна Ткаченко, Ольга Ткаченко*
Технічний супровід *Андрій Зеленський*
Верстка *Олена Березовська*
Шеф-редактор *Володимир Головач*

Розповсюдження
Tarnex
тел. (0352) 22-90-13
Кольороподіл
Tarnex

Голова, руки

(інструкція по використанню)

Навіщо нам голова? Хтось скаже: "Для того, щоб думати!" А ще ми у неї їмо! Це все, звичайно, вірно. Але основне, що має робити з головою ввічлива людина, якою ти прагнеш стати, — це не втрачати її. Завжди і за будь-яких обставин володій собою і вмій передбачати наслідки своїх вчинків. Втратити голову через невміння передбачати наслідки своїх вчинків можна і цілком в конкретному значенні. Так, наприкінці XVIII століття французький лікар Ж.Гільйотен зробив свій внесок у розвиток науки і техніки, створивши прилад, який викликав великий ентузіазм серед широких верств прогресивної французької громадськості. Вдячні французи на честь винахідника назвали прилад "гільйотиною" і запросили автора на перше випробування — зовсім не як почесного гостя, а як головну дійову особу.

Голова має ще одну цікаву особливість: як свідчать лікарі, вона здатна обертатися на шиї на 180 градусів. Ці цифри можуть здатися дещо заниженими, оскільки на вулиці я особисто часто спостерігаю за молодими людьми, які так крутять головою, ніби вона здатна зробити повний оберт. А тому вони частенько потрапляють в якусь халепу: чи то дідуся з ніг зіб'ють, чи то на стовп наштовхнуться (до речі, бачили в Джексона фінгал під лівим оком?). Тому рекомендую запам'ятати та засвоїти правило: на вулиці негарно крутити головою на всі боки або розглядати людей так, ніби вони експонати в музеї. Але якщо ти все ж таки щось роздивляєшся,— не людей, а, наприклад, вітрину магазину чи великий рекламний БІГ-БОРД, то, відходячи від вітрин, від стійок буфетів, а також у будь-якій ситуації, коли за спиною можуть опинитися люди, неодмінно заздалегідь озирнися, щоб не завдати шкоди іншим або собі (бо за спиною можуть ремонтувати тротуар, чи хтось забув за собою зачинити каналізаційний люк).

Якщо ти не дотримався цієї поради і таки впав кудись, то звісно, єдине, що ти скажеш у подібній ситуації — це:"А-а-а!!!" Ну, не те, що скажеш, а так голосно вигукнеш, точніше заволаєш, як Лучіано Паваротті. І ось саме тут ти порушиш ще одне правило ввічливої поведінки.

Голосові зв'язки дано людині для того, щоб вона не надривала їх, а говорила тактовно і ввічливо. Але з цього правила є винятки — бувають випадки, коли навіть тактовно і ввічливо розмовляти не слід. Наприклад, у залі театру чи кіно. Так само не варто говорити з напханим ротом за обіднім столом.

Але щось я і сам забагато розбалакався, тому переходимо далі, тобто нижче, тобто до рук. Давньогрецький скульптор Пракситель ще задовго до нашої ери замислив вирізьбити статую богині краси і кохання — Афродіти, яку менш давні римляни вирішили перейменувати на Венеру. Пракситель довго шукав модель і, нарешті, знайшов. А вона сказала: "Попереджаю: тільки без рук!" Отак воно і вийшло насправді. На жаль, не всім так щастить з руками, як тій Венері. Більшість людей мають руки, через що часом відчувають страшенну ніяковість, не знаючи, куди їх подіти. Саме тому я пропоную кілька порад і правил.

Коли розмовляєш, говорять уста, руки — мовчать. У цей момент треба взагалі забути, що маєш руки. Допомагає наступна вправа: уяви себе Венерою — немає в тебе рук, і край! Руки просто мають вільно висіти вздовж тіла.

Коли розмова відбувається за столом, руки мають вільно лежати на колінах. До уваги хлопців: руки вільно лежать на власних колінах, а не на колінах дівчини, що сидить поруч.

Під час обіду на столі мають лежати тільки кисті твоїх рук — не треба прикривати свою котлету ліктями від сусідів, вона їм зовсім не потрібна. Будеш дотримуватись цих правил, розвиток твоєї ввічливості рухатиметься у потрібному напрямку.

Книжка для Киці

ДИТЯЧІ ЗАПИТАННЯ

Отож, Кицю, припустимо, що хлопчик запросив тебе (або ти його) на перше побачення. І ти (або він) погодилась (погодився). Можеш скромно поздоровити себе з хорошим початком — але не більше. Стрибати до стелі не раджу, оскільки закони гравітації та безліч "дитячих" запитань одразу скинуть тебе на паркет, що дуже боляче. Отож — підстилаю соломки і відповідаю.

ЯК ВБРАТИСЯ? Вдягнись святково, але у свої звичні й зручні речі. Пам'ятай: найголовніше під час першого побачення — почуватися якомога розкутіше, вільніше. Ти й без того страшенно хвилюватимешся, а незвичний одяг збільшить твоє хвилювання принаймні в десять разів. Що ж то за побачення буде, коли тремтітимеш весь час — з одного боку, через ніяковість, а з другого — тому що новий одяг дошкуляє. Абсолютно те саме стосується косметики та макіяжу. Буде прикро, коли твій хлопець тебе просто не впізнає в новому макіяжі. А як і впізнає, то втратить свідомість від несподіванки. Згадай: ти сподобалась йому саме такою, яка ти є насправді. Отакою і залишайся. Ну, принаймні, хоча б під час першого побачення.

ДЕ ПРОВОДИТИ ПОБАЧЕННЯ? Це друга за актуальністю проблема, що постає перед учасниками першого побачення. А правильніше буде сказати — перед тобою, Кицю.Бо якщо хлопчик і наважиться запросити тебе на побачення, то цей героїчний вчинок остаточно позбавить його можливості думати про якісь там подробиці — як от: місце зустрічі. Йому головне висловити свої почуття — а там хоч трава не рости. Тож все одно — він тебе запросив, чи ти його покликала, а місце побачення обирати доведеться тобі, моя мила. А тут є варіанти.

На вулиці. Цілком можливо. Свіже повітря дещо заспокоїть вас обох. Можна показати хлопчику свої улюблені місця в місті, розказати якусь цікаву й дотепну історію. Та не варто приголомшувати свого обранця красотами природи і власною ерудицією: по-перше, він мусить милуватися тобою, а не архітектурними пам'ятками, а по-друге, не слід одразу натякати парубкові, що він цілковитий бовдур у порівнянні з тобою.

Кіно. Теж пристойний варіант для першого побачення. Щоправда, коли демонструватиметься фільм, вам доведеться мовчати. Але це не страшно — адже й говорити вам, власне, поки що нема про що. Натомість після завершення сеансу можна обговорити фільм, який дивились.

Дискотека. Чудове місце для того, щоб зняти зайву напругу. Коли весь час рухаєшся, особливо в темпі рейву, незручність і знервованість якось зникають самі по собі. Потім навіть його обійми під час "медляка" не надто турбуватимуть тебе. Єдине прохання, Кицю: не танцюй до нестями.

Вечірка. Якщо хтось з ваших спільних знайомих влаштовує вечірку, хлопчику особливо неприємно буде почути твоє "ні". Тому, Кицю, спробуй не відмовлятися, навіть якщо хлопець і не дуже тобі подобається.

Кафе, бар. Доволі поширений і прийнятний сьогодні випадок. Єдина умова: наявність грошей у гаманці. Підкреслюю: саме у твоєму гаманці, Кицю! Хоча у нас і прийнято, що за все мусить платити кавалер, однак може статися, що твої запити не відповідають його фінансовим можливостям.

Конфліктувати з цього приводу не варто — просто м'яко запропонуй хлопчику свою підтримку. Кінець-кінцем можеш сама замовити для вас дві порції чогось смачненького, або, ще краще, потім сама запроси його в інше кафе. Між іншим — непоганий привід для наступного побачення!

У цьому номері "Класу" ми вперше публікуємо вірш, який написала наша читачка Іра Блажко із села Хмелівка Тернопільської області. Ми дуже вдячні за всі листи, які надходять до нас. Так тримати! Пиши, критикуй, ділись, радь!

Ірина Блажко

ЗОРЕ-ЦВІТ...

Зоре-цвіт —
моє щастя,
Мій шалений потяг,
Моя мрія
в майбутнє.
Лиш до тебе у снах...
Лиш у снах я щаслива,
Лиш тоді
я горджусь...
Твоїм іменем
славним,
Твоїм словом
"люблю"...

У цих снах я шукаю
Зоре-цвіт навесні.
Я шукаю кохання,
Милий друже, повір.
Ти приходиш
до мене
І сієш добром.
Ти зігрітий
коханням
І любов'ю також.
І у сні я щаслива,
Я щаслива у сні.
Мені доля судила
Сни такі...
Ох, щоб сни ці
збулись...

Вдома. Особливий випадок, але не надто рідкісний. Трапляється, що хлопчик, не наважуючись відверто призначити тобі побачення, запитує: "Можна мені зайти до тебе завтра?" І хоча про побачення й слова не мовлено, але це саме воно і до нього слід відповідно підготуватися. Та ось він прийшов. Саме на цій миті я хочу особливо загострити твою, Кицю, увагу, оскільки настає момент, котрий більшість дівчаток і хлопчиків уперто ігнорують, а відтак потім і потерпають. А саме: познайом свого друга з батьками. Зробити це треба обов'язково, хоч як би незручно ви себе не почували. Повір мені, колишньому кавалеру підліткового віку, а нині — батькові зі стажем: і хлопець менше нервуватиме у твоїй оселі, і батьки відчуватимуть себе впевненіше, знаючи, хто до тебе заявився.

"НІКУДИ ВІН НЕ ПОДІНЕТЬСЯ!"

Не я ці слова вигадав, Кицю. Одна дівчинка на ймення Маша мені листа з такими словами написала. На щастя, Маша не мене мала на увазі. Виявляється, серед зацікавленої публіки, яка читає наш "Клас", є не тільки споживачі моїх творчих шукань, але також соратники і сподвижники! Тобто — добровільні помічники у благородній боротьбі за серце коханої людини чи просто гарненького хлопчика. Серед них — і моя дописувачка Маша, яка свої знання "психології інопланетян" втілила у конкретні правила по обробці хлопчиків. Якщо хочеш, Кицю моя єдина, можеш взяти Машині правила на озброєння. А як не схочеш, то хоча б постався до них як до першоквітневого жарту. Посміхнись, тобто — не весь же час сумувати за коханням!

Отже передаю слово Маші.

Будь-якого хлопця, що сподобався тобі, треба вміти завоювати і підкорити — навіть коли він тобі й не дуже потрібний, а просто задля тренування. Тому що невдовзі може зустрітись такий, що буде потрібний,— то вже на ньому ти продемонструєш своє вміння підкоряти і охмуряти. А для того, щоб все вийшло тіп-топ, хлопця треба переконати, що немає в світі нічого кращого, ніж опинитися у твоєму полоні. Ось що я для цього раджу робити.

— Захоплюйся своєю жертвою постійно і повсюди. А надто в його присутності. Але навіть коли його немає поруч, чутки про твоє захоплення неодмінно долетять до обранця.

—Усміхайся! При цьому краще урізноманітнювати усмішки: то захоплено, то сором'язливо, то романтично. Їм не до вподоби похмурі дівчатка, зате, побачивши чиюсь усмішку, вони тут-таки починають вважати, що усміхаються саме до них.

— Навіть якщо ходиш у секцію карате — будь слабкою! Бійся всього на світі: грози, мишей, контрольної з хімії, забіяки із сусіднього будинку, темряви і упирів. Проси в нього захисту.

—Смійся з будь-якого жарту чи анекдоту, що почула від нього. Навіть коли ти чула це ще у дитсадочку.

—Запізнюйся на зустрічі. Стеж за своїм годинником, щоб, боронь Боже, не прийти на побачення раніше і не чекати на нього. А як прийшла раніше, посидь у сусідньому скверику, обережно позираючи у бік місця зустрічі.

— Ти байдужа до відеотехніки та футболу? А він балакає про це без угаву? Терпи, козаче, отаманом будеш! Запам'ятай кілька потрібних слів (гол, офсайд, пенальті, декодер) з його монологів і підлабузницькими запитаннями провокуй його на продовження розповіді.

— Будь оригінальною! Треба ж чимось відрізнятися від решти дівчат. Усі палять — а ти ні. Всі в джинсах — а ти в сукні. Всі на дискотеку — а ти до театру.

— Неодмінно підкреслюй свої достоїнства. І не лише моральні. Якщо, наприклад, у тебе гарні ноги, носи міні. На моду можеш поки що не зважати.

— Надмір косметики — це гірше, ніж цілковита її відсутність. Твоїй подрузі може сподобатись, йому — ніколи! Перевірено досвідом.

— Не закохуйся до втрати пульсу — це небезпечно. Придивись: у нього теж чимало недоліків.

— Навіть якщо і не мрієш грати в театрі чи зніматися в кіно, вчися бути артисткою. Порепетируй перед дзеркалом страх, образу, цікавість, захват. Умій вчасно заплакати, але гляди, щоб ніс не почервонів.

— Не сперечайся з ним щодо його симпатій: друзів, рок-групи, фільмів, спорту. Не можеш їх хвалити — промовч, усміхайся.

— Умій примружувати очі й одного разу "підверни" ногу — хай він понесе тебе на руках.

Дотримуйся цих порад — і все! Нікуди він не подінеться!

Ніяковість – і як з нею боротися

Про те, як перебороти ніяковість, написано тисячі статей, величезні монографії і товстезні книжки. Чесно кажучи, і я сам доклав руку до цієї ганебної справи, відтак і не можу її звідти відірвати. Від проблеми, звісно, від тої самої ніяковості. Чи, як іще її називають, від сором'язливості. Я ж і кажу: " Рекомендацій – безліч, а от кількість сором'язливих людей від них суттєво не зменшилася".
На те, як мені здається, є декілька причин. По-перше, не буває рекомендацій на всі випадки життя. Кожна окремо взята людина має свій особистий темперамент, ставлення до життя взагалі і до протилежної статі зокрема. По-друге, такі рекомендації сприймаються суто абстрактно. Тобто – цікаво прочитати, а застосувати їх на практиці здатний далеко не кожний. Для цього треба справді щось робити, працювати над собою, а більшості з нас працювати якраз і не хочеться. А по-третє, мені не здається необхідним цілковито позбуватися почуття сором'язливості: якби людина втратила здатність знічуватися, соромитися і хвилюватися, то весь наш світ був би заселений якимись біороботами чи андроїдами з однаковісінькою програмою.
Але бувають – і зовсім нерідко! – випадки особливо паталогічної сором'язливості, коли людина просто нездатна спілкуватися з іншими людьми.

Особливо – з незнайомими. Для таких людей звичайні вечірки перетворюються на тортури. Але ж тусуватися все одно хочеться! Коли тобі дев'ять або дванадцять – не кажу вже про чотирнадцять! – років, самотність приносить не менше страждань, ніж сором'язливість. Треба вибирати менше зло...
Відтак, і наважуюсь запропонувати тобі декілька першочергових правил боротьби з ніяковістю чи то – сором'язливістю. Якщо їх справді застосувати на практиці, то, можливо, щось і зміниться у твоєму житті. Найважливіше – спробувати. Звичайно, це не надто просто – але треба, повір уже мені! Сам колись був страшенно сором'язливий – а тепер... Ти тільки поглянь на мене – ого-го!!!
Отож: читай і запозичуй передовий досвід.
– Сором'язливій людині навіть більше, ніж комусь іншому, потрібна привітна усмішка на обличчі. Похмурий твій вигляд викликає такий же похмурий внутрішній стан, а похмура людина нікому не до вподоби.
– Ніколи не чекай, поки хтось з тобою привітається. Візьми за правило вітатися з людьми першим. Розумію, що спочатку почуватимешся ніяково і незручно, проте з часом сам побачиш, що чим далі, тим легше.
– Дуже важко дивитись у вічі співбесіднику під час розмови. Але ти постарайся все ж таки дивитися просто в очі, а не на шнурки своїх кросовок. Твій співбесідник одразу зрозуміє, що ти цікавишся розмовою, і відповість тобі взаємністю.
– Однак і без розмов на цьому світі теж сутужно. Тому для початку вивчи заздалегідь свою "тронну промову" з якогось актуального приводу: приміром, про сина Майкла Джексона, про новий фільм Сільвестра Сталлоне або відмінність кросовок марки "Nike" від телевізорів фірми "Sony". Розумію, що з першого разу ти половину завченого тексту забудеш від хвилювання, але те, що ти взагалі роззявив рота і вимовив кілька слів співбесідникові, вже є досягненням на рівні особистого рекорду. Надалі тобі одразу стане легше втручатися у розмову.
– Окрім уміння усміхатися, постарайся і триматися якомога впевненіше. Все це доволі просто, послухай мене: розпростуй плечі, підборіддя – вище, спину тримай прямо.
– Для виконання останньої рекомендації бажано знайти собі якесь незвичайне хобі. Невже тобі важко стати спеціалістом з китайської кухні або інструктором з гірськолижного спорту?.. Якщо ти будеш чимось дуже захоплений, то тебе і сприйматимуть за цікаву людину.
– І ніколи не думай, ніби ти один такий на світі. Навіть найкращі артисти завжди побоюються виходити на сцену. Але ж – виходять! І грають! Тому-то й стали великими. Значить, і ти можеш.
Залишається лише одне – перебороти свою сором'язливість і ніяковість.
Як це зробити? Читай вище.

Галілео Галілей (1564-1642)

Роботи Галілео Галілея здійснили переворот в астрономії. Він винайшов телескоп і зробив ряд відкриттів, пов'язаних з планетами і Сонцем. Його дослідження підтвердили думки польського астронома Ніколая Коперника, що Земля та інші планети обертаються навколо Сонця. Це твердження було проти точки зору церкви, за що вона і покарала Галілео Галілея. Галілео Галілей також відкрив важливий принцип тяжіння: швидкість падіння об'єкта не залежить від його ваги.

Сам собі кутюр'є

Якщо ти використовуєш гладкі тканини, то можеш взяти підкладкову тканину. Вона тонка, шовковиста і недорога, гарно виглядає як сама, так і в поєднанні з узорчастими тканинами.

Щоб виготовити такий гарненький браслет, тобі необхідно мати: клаптики тканини, нитки для вишивання, ватин, картон, ножиці, лінійку, олівець, голки, нитки, шпильки, клей, прозору клеючу стрічку, канцелярські скріпки.

1. Виріж з картону смужку шириною 4 см. Обережно вигни її (надай форму лука).

2. Припасуй картонну смужку до своєї руки, познач кінець, додай 2 см і відріж.

3. Використай цю картонну смужку як взірець, виріж до неї таку ж саму і склей їх. Відріж кутики "язичка". Змасти смужку клеєм і приклей до неї ватин так, як показано на малюнку.

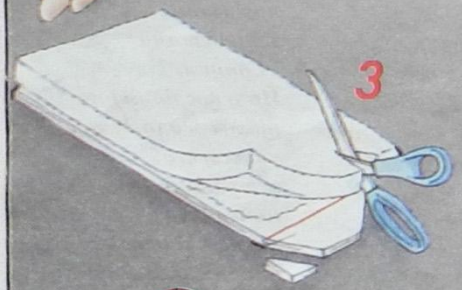

4. Виріж смужку з тканини шириною 3-5 см. Склади її старанно навпіл.

5. Обмотай картон кілька разів смужкою з тканини так, щоб краї кілець накладалися. Початок смужки прикріпи до картону клеючою стрічкою.

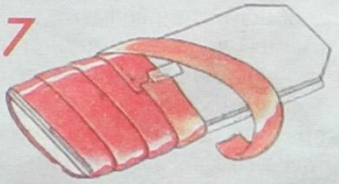

6. Відріж кінець смужки з тканини і закріпи його міцно шпилькою, так як показано на малюнку.

7. Візьми смужку з іншої тканини, приєднай її до кінця попередньої смужки клеючою стрічкою. Завжди накладай одну смужку на іншу на ширину 1 см. Додавай нові смужки, поки не обмотаєш весь картон аж до "язичка".

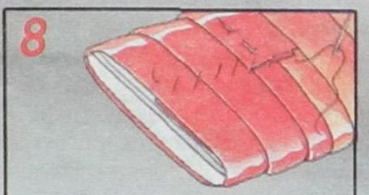

Стібок не буде видно.

8. З вивороту (де немає ватину) зший смужки вздовж великими стібками.

9. Повитягуй шпильки, прикраси нитками для вишивання.

10. Прикріпи шпильками з вивороту прямокутний клаптик тканини так, щоб прикрити стібки. Приший його. Потім повиймай шпильки.

11. Змасти "язичок" клеєм і просунь його під картон на другому кінці.

12. Скріпками притримай "язичок", доки не висохне клей. Після цього зший краї тканини.

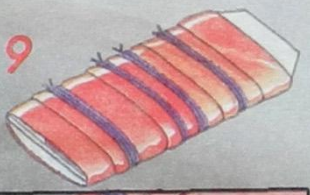

Починай обмотувати з прямокутної сторони картону.

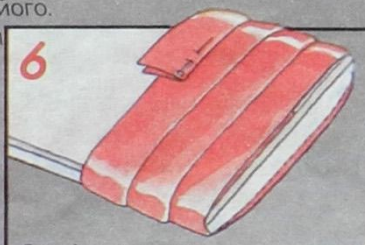

Закріпи смужку шпилькою з вивороту (де немає ватину)

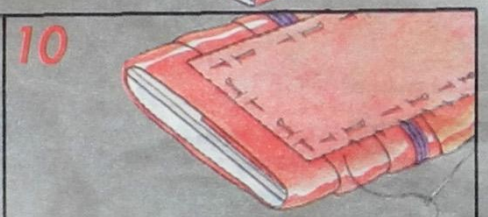

Пришивай акуратно, так щоб стібки були непомітними.

Браслет можеш оздобити різними способами.

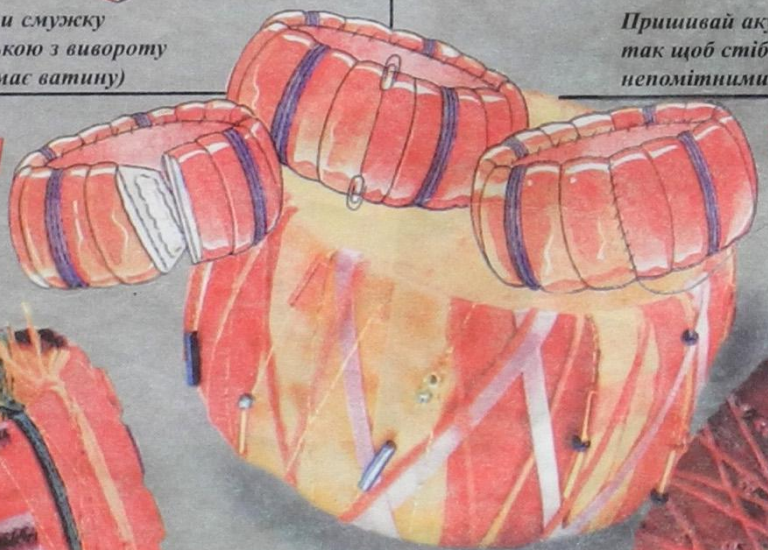

Наприклад, нанизати на нитки для вишивання невеличкі намистинки або використати парчові нитки.

Здоровий спосіб життя

У світі є лише дві абсолютні цінності: чиста совість і здоров 'я.

Лев Толстой

Життя — це чудо, яке дано людині. Ще нікому не вдалось уникнути смерті, бо це не від людини залежить, але зробити своє життя щасливим і радісним — під силу кожному.

Знаменитий популяризатор здорового способу життя Поль Брегг улітку 1989 року провів такий експеримент. Із числа тренованих молодих людей було сформовано дві групи, які мали пішки перетнути пустелю Каракум. Всі умови в них були однакові, за винятком їжі. Перша група харчувалася за раціональним, природним для людини методом. Вони вживали продукти, що містили в собі сонячну енергію: ізюм, мигдаль, фундук, мед, рисовий суп з приправами з кропу, петрушки, морської капусти, кмину, зелений чай. Усього 1000 калорій на день. Друга група не мала обмежень у їжі. Вони вживали м'ясні і рибні консерви, картоплю, бульйони, шоколад, какао — усього 4100 калорій на день. У результаті всі учасники першої групи чудово перенесли багатоденний виснажливий перехід і з добрим самопочуттям та нормальним кров'яним тиском дійшли до фінішу. З другої групи тільки троє чоловік змогли подолати пустелю. Та й то у них зафіксовано підвищений кров'яний тиск, прискорений пульс і погане самопочуття.

Невдача другої групи пояснюється неправильним харчуванням. Ситна їжа із вмістом крохмалів, жирів, цукру забезпечує організм лише паливом, не поставляючи йому життєво важливі вітаміни та мінеральні речовини. Саме недостатня кількість живої рослинної їжі призвела до невдачі другої групи.

У таких екстремальних умовах це особливо яскраво проявилось. Отож пам'ятаймо: найкращою для організму є жива їжа: овочі, фрукти, як у сирому, так і в сушеному вигляді, а також всілякі салати з них. Тому найчастіше ти будеш зустрічати в журналі рецепти найрізноманітніших салатів. Гарно приготовлений салат — це не тільки корисно і смачно, це ще й прикраса для столу.

Смакота

Салат із солодкого перцю і сиру (на 4 порції)

— 500 г зеленого солодкого перцю,
— 400 г великої ріпчастої цибулі,
— 1 столова ложка перцю-горошинок,
— 2 лаврових листки,
— 400 г твердих помідорів,
— пучок зеленої цибулі,
— 200 г бринзи або твердого сиру,
— 4 столові ложки олії,
— чорний мелений перець,
— оцет, сіль.

1. Солодкий перець розрізати вздовж наполовину. Видалити плодоніжки і серцевину. Цибулю нарізати тоненькими кільцями.

2. Довести до кипіння 1 л води з 1 ст. ложкою солі, лавровим листком, горошинами перцю і 4 ст.ложками оцту.

3. Солодкий перець нарізати тонкою соломкою і разом з цибулею покласти у сито. Сито опустити у воду і бланшувати протягом 30 сек., потім відразу на 5 секунд опустити у льодяну воду. Після цього добре зцідити воду, викласти перець на паперові серветки і обсушити.

4. Помідори ошпарити, зняти шкірку, розрізати на 8 частин і вирізати плодоніжки.

5. Зелену цибулю промити, обсушити і нарізати тоненькими кільцями.

6. Сир або бринзу нарізати дрібненькими кубиками. Олію і 2 ст. ложки оцту перемішати в соус і до смаку заправити сіллю і перцем. Всі компоненти салату добре перемішати із соусом і перекласти у салатницю.

Якщо для тебе це складно чи незрозуміло, попроси, щоб тобі допоміг хтось із старших.

Звичайно, у першу чергу, коли мова йде про підводні експедиції, ми уявляємо собі величезні скарби іспанських галеонів чи нерозгадані таємниці підводних човнів часів другої світової війни. Але під час своєї роботи аквалангісти знаходять також багато цікавих некоштовних речей, які допомагають нам взнати більше про життя людей, що жили багато років тому. У 1953 році біля містечка Бордум у Малій Азії рибалки разом з уловом витягнули велику бронзову статую. Молодий американський журналіст та підводник Пітер Трокмортон зацікавився цією знахідкою. Разом із своїми друзями він прибув до Бордума та розпочав пошуки. Успіх перевершив усі сподівання: замість одного судна було знайдено цілий цвинтар кораблів — уламки близько чотирьох десятків суден, які затонули у різні часи протягом двох з лишнім тисячоліть. Тут були і античне веслове судно, і старовинний турецький фрегат, і навіть підводний човен, який навіки застиг на грунті у роки другої світової війни. Але чому всі вони вибрали саме це місце для свого останнього притулку? Відповідь на це питання стала очевидною, коли пірнальники виявили неподалік підступний скельний риф, який заховався на глибині всього декілька метрів: неначе гострий ніж, він легко розпорював дерев'яні обшивки вітрильників, але й суднам із металевими корпусами міг завдати смертельних ран. Особливу цікавість у аквалангістів викликав візантійський вантажний корабель, який потрапив у аварію і пішов на дно приблизно чотирнадцять століть тому: так показало ретельне вивчення монет, кераміки та інших предметів, які були знайдені водолазами на судні. Серед них була бронзова вага, знайдена у капітанській каюті, і на якій вдалося прочитати вигравіруване ім'я Georgos. Можливо, Георгосом звали капітана корабля? В його каюті збереглися навіть залишки їжі — кісточки маслин, горіхи і панцир омара. А ось промочити наостанок горло капітану, мабуть, не довелося: подана до столу амфора з вином лишилась закоркованою. А от про біографію бронзової незнайомки з Бордума, підводні археологи так нічого і не довідались.

Та коли вже мова зайшла про амфори з вином, розповімо ще про одну знахідку, яка завершилася дегустацією стародавнього напою, витримка якого перевищила всі можливі і неможливі технологічні терміни. Під час роботи однієї з експедицій Жака Іва Кусто на його знаменитому науковому судні "Каліпсо" біля крихітного скелястого острівка Гран-Конглуе, поблизу узбережжя Прованса, влітку 1952 року французькі аквалангісти знайшли на морському дні рештки галери, на палубі якої під шаром затверділого мулу і піску серед іншого вантажу вдалося виявити закоркoвану амфору. Урочисто виймається пробка, і густа каламутна рідина ллється в склянки: давньогрецьке вино випробовує спочатку сам Кусто і його помічник Лальман. Хоч морська вода не проникла у вино, алкоголю у ньому вже не було.

СНІДАНОК

Ледве пригубивши напій стародавніх греків, вірніше те, у що він перетворився за довгі століття незапланованої витримки, Лальман відразу ж його виплюнув, зате Кусто непоспішно випив свою порцію і так прокоментував результати дегустації: "Певно, поганий виноград виріс того року..." Без особливого задоволення рідину покуштували і деякі інші — найбільш допитливі — члени експедиції, а залишки виплеснули за борт. Правда, відразу пошкодували: треба було, звичайно, залишити трішки античного напою для хімічного аналізу. На жаль, всі подальші спроби знайти хоча б одну посудину з вином успіхом не увінчалися.

Більше пощастило мексиканському пірнальнику, який у 1959 році, пірнувши у воду біля коралового рифу за декілька кілометрів від узбережжя штату Юкатан, знайшов пляшку з ромом, що лежала на дні. Напій йому посмакував, і через деякий час він знову вирушив за здобиччю. І що ж? На цей раз море виявилося надзвичайно щедрим, подарувавши своєму гостю не тільки ще десять таких же пляшок, але й золотий годинник на додачу. Гравірування на кришці годинника, де було вказано "London 1738", і ім'я майстра дозволили більш-менш точно встановити дату аварії корабля. До речі, всередині годинника зберігся навіть клаптик англійської газети, яка розповідала своїм читачам про подвиги угорського генерала Зекендорфа, який відважно воював у тому ж 1738 році з турецьким військом, а на звороті опублікувала рекламне оголошення лондонської аптеки, яка рекомендувала користуватися патентованими засобами від подагри і ревматизму.

Подальша доля пляшок з ромом нам невідома, але, напевно, пора вже від алкогольних напоїв перейти до закуски, яку також здобули на морському дні. Чи не бажаєш ти покуштувати, наприклад, рибні консерви, які, цілком можливо, були призначені для легіонерів Юлія Цезаря, що дислокувалися два тисячоліття тому у віддаленій провінції Римської імперії? Так-так, не дивуйтеся: амфори з гарумом — так називався ароматний рибний маринад, що вважався однією з улюблених страв стародавніх римлян,— були знайдені на дні моря біля невеликого села Альбенга, яке розташоване на узбережжі Лігурійського моря. Сталося це зразу після другої світової війни, проте ще задовго до цього до вчених доходили чутки, що місцеві рибалки витягували неводи із стародавніми амфорами. Чутками серйозно зацікавився професор Ніно Ламболья — директор Інституту по дослідженню Лігурії. В Альбенгу вирушила група водолазів, які дуже швидко знайшли на глибині 50 метрів античну галеру з великою кількістю амфор на палубі і в трюмах. Не минуло і двох тижнів, як з морської безодні витягнули понад тисячу амфор, причому більшість з них були цілі і непошкоджені. Ламболья і його помічники приступили до вивчення амфор і їх вмісту. На диво вчених, деякі амфори були заповнені... сосновими шишками. З якою метою? Про призначення шишок залишалося тільки здогадуватися, хоч гіпотез висувалося немало. У багатьох посудинах знаходився більш пригожий вантаж — горіхи, які, до речі, непогано збереглися, пірнальники із задоволенням лузали їх у вільний від роботи час. Однак найбільше було амфор із вже згаданим гарумом, який виготовляли у багатьох містах імперії як для власного споживання, так і для продажу в інші провінції та країни.

Ось так воно буває. Деколи водолази знаходять собі сніданок на морському дні. Але головне, щоб сам водолаз не став сніданком для когось з морських хижаків.

ВОДОЛАЗИ

Секрети пам'яті

Сьогодні я навчу тебе декількох прийомів. Ні, це не прийоми карате, айкідо чи у-шу. Це прийоми запам'ятовування. Але незважаючи на те, що тобі не доведеться нікому бити п'яткою у ніс, володіння цими прийомами надасть тобі величезну перевагу — перевагу доброї та раціональної пам'яті! Отже, прийоми запам'ятовування:

1. Прогноз

Для початку подумай, що буде, якщо ти не запам'ятаєш те, що зараз конче потрібно запам'ятати. Може, ти підведеш товариша, чи тобі доведеться перескладати екзамен. Ці сумні перспективи уже допоможуть краще налаштуватися на запам'ятовування. Втім, ще краще настроюватися на солодкі наслідки твоєї пам'ятливості.

2. Парадокс

Не обов'язково зазубрювати матеріал так, як він написаний. "Переклади" текст на зрозумілу тобі мову, до якої ти маєш хист — але не втрачаючи суті тексту. Якщо книжка твоя власна, роби примітки на полях, висловлюючи своє ставлення до змісту.

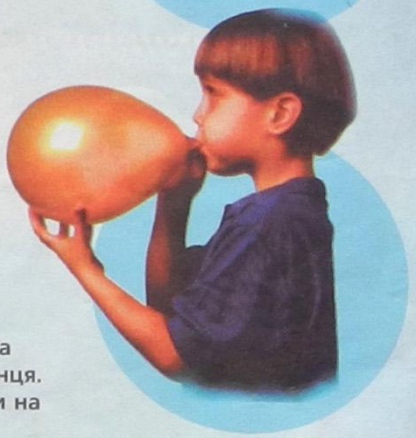

3. Менше слів

Якнайбільше скорочуй інформацію, яку треба запам'ятати. Коротко формулюй основну думку, з якої витікає все інше щодо даного питання.

4. Шукай зв'язки

Будь-який детектив скаже тобі, що не треба квапитись заарештовувати рядового злочинця. Набагато важливіше виявити зв'язки, вийти на "босів". Іншими словами, не треба запам'ятовувати фрагменти складного тексту, не розібравшись у його внутрішніх зв'язках.

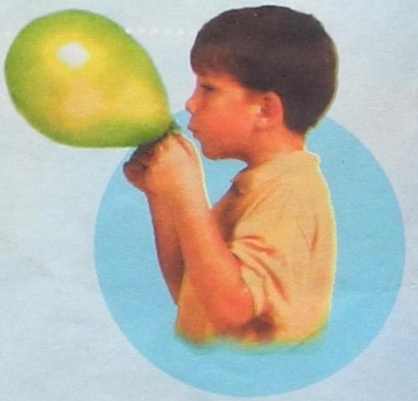

5. Асоціації

Шукай якісь дотепні асоціації, які своєю оригінальністю допоможуть краще запам'ятати текст. Наприклад, тобі треба запам'ятати слова: книга, лижі. Уяви собі сцену: лижник стрибає з трампліна і у польоті читає книжку. Неймовірно? Зате краще запам'ятовується. Якщо треба запам'ятати іноземний текст, якого ти не розумієш, шукай слова рідної мови, які асоціюються з іноземними словами.

6. Опорні сигнали

Головні думки або ключові слова можна записати у вигляді певної послідовності "опорних сигналів", які легше запам'ятати. Знову приклад: дерево, ручка, стіл, яблуко, олія, чаклун. Щоб легше запам'ятати ці слова, робимо скорочення з перших літер: ДеРуСтЯбОлЧак — запам'ятаєш таке цікаве слово, а потім воно допоможе у будь-який момент згадати весь ряд.

Зюйд
південний вітер.

Зеро
нульове очко, нуль.

7. Шпаргалка

Твої вчителі можуть не погодитись, але шпаргалки писати треба. Інша справа, що не обов'язково їх потім використовувати, ховаючи під партою. Як би там не було, написання шпаргалки допоможе зорієнтуватись у матеріалі та коротко викласти його основні моменти.

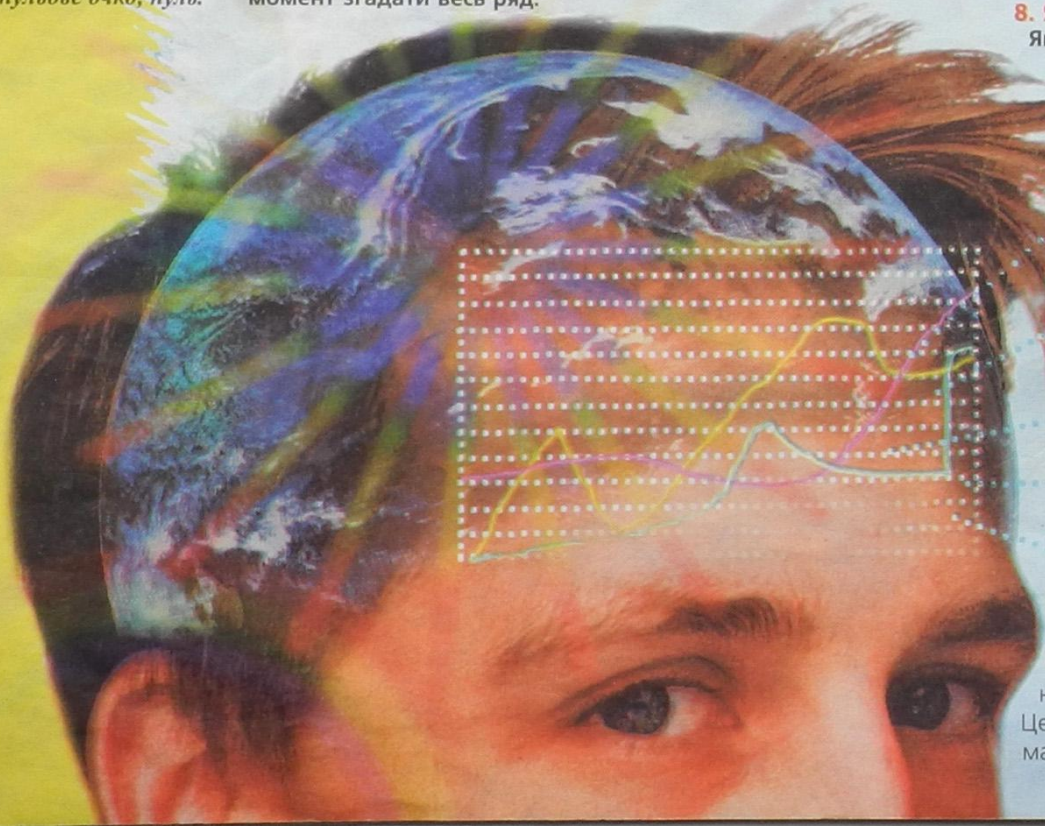

8. Як повторювати

Якщо ти повториш текст 20 разів поспішно відразу після того, як його вперше прочитав, вранці ти його не пам'ятатимеш взагалі. Вчені довели, що вже через півгодини забувається 40% нової інформації. Насправді новий текст треба повторювати так: перший раз — відразу після запам'ятовування, другий — через півгодини, третій — через день, четвертий — через два-три тижні. Повторювати краще перед сном, і тоді вранці пам'ятатимеш практично все.

Тепер ти знаєш декілька прийомів запам'ятовування, але, щоб по-справжньому опанувати їх, треба довго та наполегливо працювати. Це є найголовніше, що ти маєш запам'ятати!

АНЕКДОТИ КОВБА-САНА

Телефонний дзвоник:
— Алло, міліція? Рятуйте! Негайно приїздіть!
— Що сталося?
— У кватирку лізе кіт!
— Через такі дрібниці міліцію не викликають. Хто це говорить?
— Як — хто? Папуга!

— Слухай, хлопчику, ти навіщо кота за хвіст тягнеш?
— Я не тягну. Я тільки тримаю, а тягне він сам!

Ранком хлопець старанно тре лоба, мати цікавиться:
— Що сталося?
— Та вчора вчителька сказала, що в мене на лобі написано, що я урок не вивчив.

— Тату, сьогодні вчитель поставив запитання, і ніхто, крім мене, не зміг на нього відповісти.
— Ну і що ж він запитав?
— Хто розбив вікно.

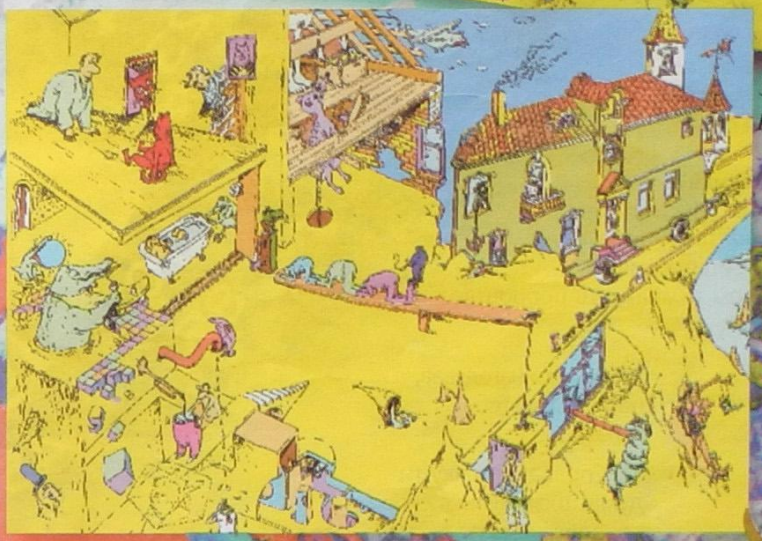

Знайди 10 розбіжностей

— Мамо, миша стрибнула у бідон з молоком!
— Ти її звідти витягнула?
— Ні, але я кинула туди нашого котика.

— Чому в тебе під оком синець?
— А хай не лізуть!

Хлопчик вперше побачив музиканта, який грає на волинці.
— Дядьку, і навіщо це ви душите бідну тваринку? Відпустіть, і вона перестане так волати.

Хлопчик з бабцею розглядають у музеї експонати динозаврів.
— Уявляю собі, бабусю, як ти боялася цих чудовиськ, коли була маленькою!

Малюк не хоче засинати, і батько починає розповідати йому казочки. Минула година. Мати тихесенько відчиняє двері і питає:
— Ну що, заснув?
— Так, мамо...

МУДРІ ДУМКИ КОВБА-САНА

Хибна думка, ніби миші — шкідливі істоти. Для котів вони корисні.

Кицьки надихають котів на великі справи та завжди заважають їх здійснювати.

Риба любить, де глибше, а кіт — де риба.

ДЕСЯТЬ ЗАПОВІДЕЙ ЛІНИВОЇ ЛЮДИНИ (АБО КОТА)

1. Людина (кіт) народжується змученою і живе для того, щоб відпочивати.

2. Люби своє ліжко, як себе самого.

3. Відпочивай вдень, щоб міг спати вночі.

4. Коли бачиш, що хтось відпочиває, допоможи йому.

5. Праця вимотує, не мучся.

6. Що маєш зробити сьогодні, зроби післязавтра — будеш мати два дні вільних.

7. Якщо робота викликає труднощі — дозволь зробити її кому-небудь іншому.

8. Надлишок відпочинку ще ніколи нікого не довів до смерті.

9. Коли з'явиться бажання до праці, сядь і почекай, коли воно зникне.

10. Праця облагороджує — відпочинок ощасливлює!

таблиця для

Це ворожіння виконується у будь-який час, але не більше одного разу на день. Зосередь свою увагу на трьох питаннях, які повтори для себе тричі:
"Як повестися?
Чого чекати?
Чого побоюватися?"
З тими думками опусти палець, не дивлячись на таблицю, а потім подивись, яка випала цифра. Під цим номером ти знайдеш пророцтво.

1. Серце твоє буде тужити, але покладай надії на себе.

2. Буде прибуток, але прийдуть і сльози.

3. Талант свій ти вже закопав, збережи решту.

4. Надія не обдурить тебе: живи чесно.

5. У тебе буде скоро радість, будь обережний.

6. Не думай про зло, бо будеш покараний.

7. Чекай на великі зміни.

8. Дерзай, не бійся, хто шукає, той знаходить.

9. Не збудеться бажання твоє, людино: не покладай надій на обіцяне. Бути тобі в дурнях.

10. Кого ти нагодував, напоїв, той тебе і зрадить.

11. Справа, про яку ти думаєш, зміниться скоро і радощів тобі не принесе.

12. Уникай товариства недобрих людей.

13. Не витрачай даремно гроші і час: що з воза впало, те пропало.

14. Бажання твоє здійсниться, але не скоро.

15. Дорога життя твого щаслива.

16. Роби добрі справи, допомагай ближнім, уникай злих думок.

17. Тобі буде важко, але іншим буде ще важче.

18. Чекай на щасливі зміни у своєму житті, але не прислуховуйся до чужих порад.

19. Багато ти робиш добра, і за це щасливий будеш на довгі роки.

20. Багато у тебе буде ворогів, але ти всіх переможеш.

21. Що ти задумався? Що буде, те й буде.

22. Буря передбачається велика: якщо ти будеш поступати розумніше, то вона тебе обмине.

23. Перестань зло робити людям, бо зазнаєш сам цього.

24. На кого покладаєш надії, за твоєю спиною стоїть, про тебе погано говорить.

25. У тебе біль на серці і в душі. Потерпи, не довго залишилось.

26. У тебе буде велика радість.

27. Не витрачай час даремно: роки проходять.

28. Почекай років 50 — будеш жити у спокої і радості.

29. Життя наше, як море хвилюється. Той, хто тебе покинув, хвилею приб'ється.

30. Прошене і бажане одержиш скоро, але притримай свій язик.

31. Друзі обманутъ тебе.

32. Ти гарячий і вразливий, не всі тебе розуміють, а серце у тебе добре. Будуть і у тебе світлі дні.

33. Тебе обманюють, а ти, по слабкості, віриш.

34. І через золото течуть сльози, потім зрозумієш мої слова.

35. Не метушись, не буде тобі спокою.

36. Викинь дурість з голови і живи по правді.

37. Від людей приховаєш, але від Бога ніколи. Настане час, згадаєш ці слова.

38. Почуєш новину і жахнешся.

39. Не давай волі злим своїм думкам.

40. Зміни свою круту вдачу.

Ворожіння

41. Одного з'їсиш, другого з'їсиш, а потім і тебе з'їдять.

42. Скоро твоє бажання увінчається успіхом.

43. Будеш мати тугу.

44. Не завжди слухай людські поради.

45. Озирнися навкруги. Комусь набагато гірше, тебе ж Бог жаліє.

46. Не засуджуй, не передавай неправдиві слухи.

47. Настане час, і ти одержиш те, чого прагнеш.

48. Любив ти кататися, повозиш і санки.

49. На вулиці постережешся, зате вдома обпечешся.

50. Всі печалі твої розвіються.

51. Можеш захворіти.

52. Неприємності вже близько.

53. Не піднімай грошей.

54. Будеш любити, а тебе будуть бити.

55. Чекай обновки.

56. Скоро казка мовиться, та не скоро діло робиться. Почекай ще.

57. Непевні твої надії.

58. Чекай на розлуку.

59. Від смутку не зарікайся.

60. Розраховуй на погане.

61. Облиш надії.

62. Нічого поганого не трапиться.

63. Бережи свій багаж, тоді не буде крадіжок.

64. Не їзди вночі без діла, якщо жити не надоїло.

65. Тебе підозрюють у недоброму вчинку.

66. Зіб'єшся з дороги.

67. Посваритесь через дрібниці, помиріться.

68. Бійся звинувачувати невинного.

69. Кого серце любить, той тебе і згубить.

70. Не хвилюйся, великої біди не буде.

71. Будеш переливати з пустого в порожнє.

72. Трохи розживешся.

73. Не знаючи броду, не лізь у воду.

74. Знайдеться і для тебе добре серце.

75. Даремно будеш переживати, серце своє шматувати.

76. Довірливість твоя тебе підведе.

77. На чужий коровай рота не відкривай.

78. Розчаруєшся у всіх і у всьому.

79. Жити ще довго, не сумуй.

80. Тебе люблять, все о'кей.

81. Посиди біля моря, почекай погоду.

82. Сьогоднішній рік для тебе нещасливий.

83. Рідний рідного губить, а чужий вас полюбить.

84. Залишайся з комсомолом, будь навіки молодий.

85. Буде стіл багатий, постіль м'яка, а життя гірке.

86. Хтось не любить тебе, стережись.

87. Чекай на подарунок.

88. Чекай найгіршого.

89. Стримуй свої емоції.

90. Нарядишся, зберешся, а звідти вже не вернешся.

91. Жити будеш дуже довго.

92. Чекає тебе виграш.

93. Мати говорила, застерігала; дитя по-своєму поступало. Хто в цьому винен?

94. Будеш і ти у щасті.

95. Хворий одужає, а здоровий захворіє.

96. Один стане збирати, а інший витрачати. (Чи до добра тут?)

97. Людину, яку ти любиш, чекає небезпека.

98. На здоров'я будеш скаржитись, а жити будеш довго.

99. Знайдеш утіху в друзях своїх.

100. Всі ворожіння твої будуть даремні, якщо ти будеш жити не по правді.

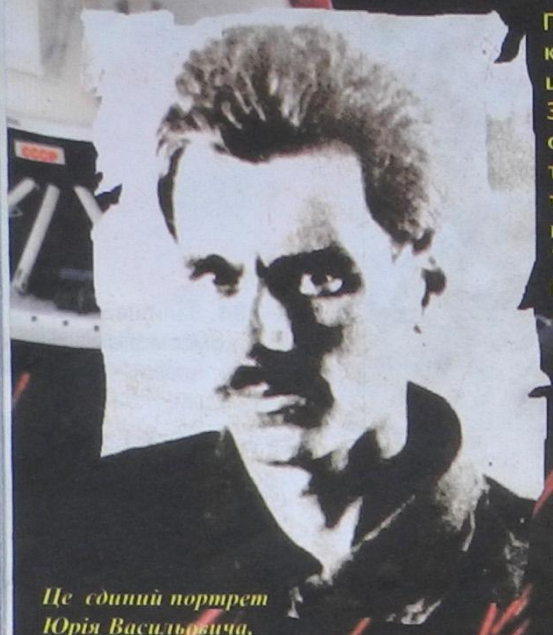

Це єдиний портрет Юрія Васильовича, опублікований у Космічній енциклопедії за його життя (1932 рік). Фотографію Ю.В. Кондратюк подарував 30 березня 1930 року К.Е. Ціолковському, написавши на

звороті: «Дорогому і глибокошановному К.Е. Ціолковському. Від автора». Саме цей фотопортрет слугував за оригінал під час створення скульптурного погруддя нашого видатного співвітчизника.

Цей матеріал підготував письменник Олександр Ємченко.

КАНІКУЛИ

Пригадуєте, як я почав крутити ручку магнітоли, щоб краще голос почути? Згадали?.. Так от — насправді я ледь торкнувся тої ручки, як почувся такий відчайдушний гуркіт, ніби я не в "Запорожці" професора Крапки сиджу, а в космічній ракеті, що стартує з Байконура чи мису Кеннеді. Я аж очі заплющив — вони якось самі по собі заплющуються, коли щось дуже несподіване трапляється. Втім, гуркіт швидко вщух, натомість я відчув якесь незвичайне полегшення в усьому тілі — ноги самі собою попливли кудись угору, а праве моє око так само самостійно розплющилося.

І зразу знову заплющилося, бо й одним оком я встиг помітити, що сиджу не в "Запорожці", а в космічному кораблі, і переді мною якісь прилади, екрани і сріблястий ілюмінатор, з якого дивляться на мене байдужі до семикласника Джомолунгми-Джо холодні зорі.

Кому таке сподобається?.. Мені, приміром, зовсім та зоряна байдужість не сподобалася. І отут, на межі відчаю, почув я лагідний голос професора Крапки, що лунав з динаміків:

— Не лякайся, друже мій. Я з тобою. А ти — з моєю машиною часу. От куди мої ключі поділися...

— Вибачте, професоре,— ледь пробелькотів я. — Я ж думав, що то просто "Запорожець". Я не хотів... Я ж не знав, що ви такий винахід зробили — машину часу.

— Ти, либонь, гадав, що всі винахідники тільки за кордоном живуть і свої геніальні відкриття роблять тільки через наявність висококалорійних харчів? — якось єхидно усміхнувся професор Крапка.

— Ні, друже мій, все не так. От, наприклад, чи знаєш ти, що твій корабель зараз летить до Місяця по тій саме траєкторії, яку ще до першої світової війни обрахував наш з тобою земляк Юрій Кондратюк?

— Кондратюк?.. А він хто?

— Так я і думав, що ти нічогісінько не знаєш. А між іншим, людство готується у цьому році відзначити сторіччя з дня народження цієї геніальної людини. Можеш розслабитися, до Місяця ще далеко, а я розповім тобі про Кондратюка.

Професор трошки подумав, а потім сказав:

— Юрій Васильович Кондратюк — великий син українського народу, один з головних теоретиків світової космонавтики. Він самотужки опанував основи наук, розробив оригінальні ідеї міжпланетних сполучень і ще за півстоліття до старту американського "Аполлона" обрахував схему польоту космічного апарата на Місяць — аж до дрібниць.

Я не можу сказати, що саме надихнуло полтавського юнака на відчайдушно затятий пошук, але вже в 16 років — незбагненний феномен! — він розпочинає серйозні дослідження в галузі міжпланетних сполучень. Але сталося так, що ім'я Кондратюка довго було в тіні, істинна біографія або замовчувалася, або перекручувалася. Почну хоча б з того, що під прізвищем Кондратюка жила і творила зовсім інша людина, яку насправді звали Олександр Гнатович Шаргій.

— Шаргій? — мимоволі вихопилося у мене. — Який Шаргій? Чому не Кондратюк? Що, нарешті, сталося?..

— Не буду занадто занурюватися в історію. Просто скажу тобі, що достовірний життєпис цієї легендарної людини починається з 9 червня 1897 року, коли в родині студента Київського університету Гната Бенедиктовича Шаргія народився син, якого охрестили Олександром. Мати малюка була викладачем в одній з гімназій Подолу і несподівано померла у 1903 році. А коли хлопчику ледь виповнилося тринадцять, батько теж пішов з життя. І залишився Сашко на руках у своєї полтавської бабусі Катерини Кирилівни. Немов увібравши в себе сили і дух рано померлих батьків, Олександр Шаргій на очах ставав дорослим, не по літах розвивав свій розум та інтелект. Мине час, і він напише в Калугу Ціолковському: "Над питаннями міжпланетних сполучень я працюю з 16-річного віку, відтоді, як я визначив здійснимість вильоту з Землі. Досягнення цього стало метою мого життя". Йому мало було земної кулі, йому тісно було на планеті, його вабила безмежність Всесвіту. Захопившись думкою про космічні подорожі, він самотужки опановує вищу математику, фізику, механіку, астрономію... Закінчивши з відзнакою Полтавську гімназію, Олександр Шаргій поступає до Петербурзького політехнічного інституту. І знову — розрахунки, креслення, мрії.

Але в його життя втрутилася війна: 11 листопада 1916 року студента Шаргія мобілізують в армію. І все ж він встигає, незалежно від Ціолковського, завершити свою працю. Він доходить висновку про можливість подолання земного тяжіння з допомогою ракети з реактивним двигуном. А ще — ракета має складатися з кількох посудин-баків, наповнених рідким паливом. В міру випорожнення баків, ракета звільняється від них... Чи не нагадує це тобі прообраз сучасних багатоступеневих ракет?!.

— Професоре,— не втримався я,— але чому він змінив своє ім'я?

— Річ у тому, що життя Олександра Шаргія — це суцільний калейдоскоп знегод, поневірянь, крутих зламів і драматичних подій. Він пішов на війну, воював на далекому турецькому фронті. Після революції прагнув повернутися на батьківщину, але по дорозі додому його насильно мобілізують у білу армію. Він тікає з ворожого стану і опиняється в рідних у Києві, де продовжує роботу. Та наприкінці літа 1919 року до Києва вдираються денікінці, а їхній генерал оголошує поголовну мобілізацію під страхом розстрілу. І знову Шаргій опиняється під білими прапорами... Але ти навіть уявити собі не можеш, як небезпечно було залишатися білогвардійцем за більшовиків! І тоді родичі дістають Шаргію документи померлого від туберкульозу вінничанина Юрія Васильовича Кондратюка... Олександр довго відмагався від такого "дарунка". Та заради благополуччя рідних, змушений був піти на це...

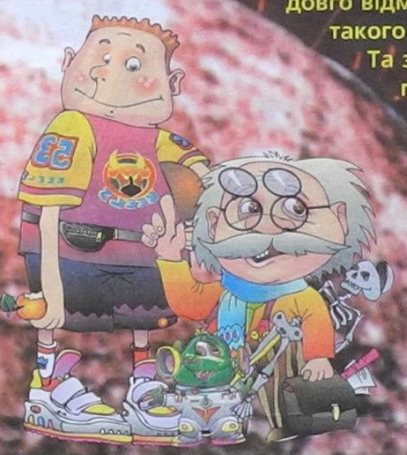

У КОСМОСІ

Працюючи на Маловисківському цукровому заводі, тепер уже Юрій Кондратюк завершує рукопис "Про міжпланетні подорожі" і надсилає його на рецензію у Москву. Відповідь була навдивовижу схвальною, а в жовтні 1926 року газета "Вечерняя Москва" сповістила про народження нового талановитого вченого. Віддалений від наукових центрів, позбавлений елементарних умов для наукової творчості учений-самоук видав працю, оцінити достоїнства якої тоді світ ще не міг. Лише зараз, коли світ з космосу вирішує свої земні проблеми, стає зрозумілою вся грандіозність планів Кондратюка.

Його було запрошено до Групи вивчення реактивного руху, якою керував Сергій Корольов, але Кондратюк, відвідавши лабораторію, делікатно відмовився. Чому?.. Швидше за все тому, що всіх працюючих у ГВРР перевіряли, як-то кажуть, до десятого коліна. Годі вже й казати про людину, яка живе не під своїм ім'ям. Згодом він бере участь у конкурсі по розробці проекту потужної вітрової електростанції в Криму — і одержує перше місце. Потім ледь не опиняється у сталінських таборах через звинувачення у шкідництві. Потім... Потім була нова війна, названа Великою Вітчизняною. В одному з боїв обірвався телефонний дріт, і червоноармієць роти зв'язку Юрій Кондратюк зголосився поновити зв'язок. Уникаючи куль і вибухів снарядів, він подався шукати місце обриву проводу... І — не повернувся...

— А далі?

— Оце й по всьому... Тривалий час вважалося, що Юрій Кондратюк загинув 3 жовтня 1941 року. Так думали аж до того часу, коли відбувся тріумфальний політ американського "Аполлона" на Місяць — за проектом українського генія. Тоді весь світ дізнався про нашого земляка. Інженер Джон Хуболт, який очолив групу спеціалістів, що працювали в НАСА і готували проект висадки людей на Місяць, свою ідею запозичив у російського — а тоді на Заході всіх людей з СРСР називали росіянами — автора Юрія Кондратюка.

Ще один штрих: весь світ знає, що найвищою у світі архітектурною спорудою тривалий час була Останкінська телевежа у Москві. Та мало кому відомо, що в основу її спорудження покладено проект Кримської вітрової електростанції, розроблений Юрієм Кондратюком. Натомість дивна доля українського вченого народила безліч чуток і поголосів. Приміром, хтось стверджував, що Кондратюк не загинув, а потрапив у полон до німців, працював у Пенемюнде, де обраховував Вернеру фон Брауну оптимальні траєкторії для ФАУ-1 і ФАУ-2, а після війни був засланий на Колиму, де і помер. За іншою версією, Юрій Кондратюк нібито сам здався у полон, потім разом з фон Брауном був вивезений до США, де після смерті свого патрона ще довго працював на американську астронавтику. І нарешті, комусь взагалі спало на думку, ніби Вернер фон Браун — не хто інший, як сам Кондратюк, мовляв, він міг ще раз змінити прізвище...

— А як же все було насправді? — спитав я.

— Як було насправді, ми навряд чи з тобою дізнаємося. Швидше за все Юрій Кондратюк (або Олександр Шаргій) загинув смертю хоробрих під час війни. Але всім своїм життям довів, що насправді смерті не буває. Хтось сказав, що генії вмирають на землі від вибухів своїх сердець, але ідеї їхні залишаються з нами на все життя. Тож я і кажу: полтавський Ікар живе. Серце генія незгасне!

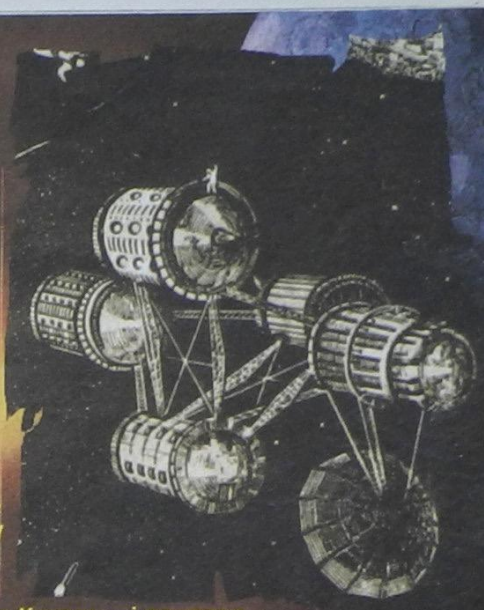

Космічна база, спроектована Ю.В. Кондратюком.

Кінофестиваль
огляд творів кіномистецтва.

Кутюр'є
людина, що моделює одяг та прикраси.

Кліп
короткий музичний номер, знятий на відеоплівку, часто на фоні декорацій, вулиць і т.п.

Apollo LM — Місячний Модуль

16 липня 1969 року величезна ракета-носій «Сатурн-V» винесла в космічний простір знамениту космічну систему «Аполлон-11». Після серії пробних польотів на цей раз повинна була відбутися посадка на Місяць!

Система «Аполлон-11» складалася з двох частин – Модуля Управління і Місячного Модуля. Коли «Аполлон-11» вийшов на орбіту Місяця, двоє астронавтів (так в США називають космонавтів) перейшли у Місячний Модуль, відділились від Модуля Управління і «примісячнились» – здійснили посадку на Місяць. Після цього один з них залишився у Модулі, а другий, Нейл Армстронг, вийшов на поверхню Місяця. Це було 20 липня 1969 року, коли на поверхню Місяця **вперше ступила нога людини**. Місячний Модуль називався **«Eagle» — орел**. Дві країни займались дослідженням Місяця – США і СРСР. Радянський Союз на відміну від США проводив безпілотні польоти. Місяць досліджував робот «Луноход».

Окислювач палива для керуючих двигунів

Паливо для керуючих двигунів

Блок електроніки

Радіоантена

Стикувальний вузол

Переносна система підтримки життєдіяльності

Антена стикувального радару

Параболічна антена

Панель приладів

Люк виходу

Керуючі двигуни

Антена

Телекамера

Ручне управління

Переносна система підтримки життєдіяльності

Панель приладів

Телекамера

Ящик для проб

Обладнання для радіозв'язку

Шина з дротяними опорами

Повернення назад

Платформа з «ногами», на якій стояла кабіна, містила паливо для старту з Місяця і виведення кабіни назад на Місячну орбіту. На орбіті Місяця весь час, поки двоє астронавтів перебували на поверхні Місяця, рухався Модуль Управління з третім астронавтом. Після виведення кабіни на орбіту Місяця, платформа відділилась, а кабіна зістикувалась з Модулем Управління.

Після цього астронавти через стикувальний вузол перейшли назад у Модуль Управління.

станції «Аполлон-11»

Місячний Модуль
Цей Модуль мав незвичайний вигляд, бо призначений був для польотів у космосі, де немає атмосфери, і тому конструктори економили на кожному кілограмі конструкції.

Посадка
Місячний Модуль Apollo LM мав ракетні двигуни для гальмування швидкості при посадці. Їхньою роботою керував радар, котрий слідкував за наближенням до поверхні Місяця. При цьому почали розпрямлятися «ноги» з тарілчастими опорами. Троє з них мали датчики, котрі, зреагувавши на дотик до поверхні Місяця, вимкнули гальмівний двигун.

Радіоізотопний термоелектричний перетворювач

Балон з газом для подачі палива і окислювача

Паливний бак стартового двигуна

Паливний бак гальмівного двигуна

Стартовий двигун

Сопло гальмівного двигуна

Висувний забірник поверхні грунту

Проби з Місяця
Після найвідомішої місії «Аполлона-11», були ще й інші, котрі закінчились польотом «Аполлона-17» у 1972 році.
В цілому на Місяці побувало 12 астронавтів. На Землю було доставлено багато проб скель і грунту, які послужили для наукових досліджень.

Драбинка

Платформа з поручнями для виходу

Теплоізоляція

Балон з окислювачем гальмівного двигуна

Тарілчаста опора

Амортизатор

Всередині
Всередині тісної кабіни Модуля були прилади, комп'ютери та запаси повітря і палива. Щоб вийти назовні, астронавти одягали місячні скафандри, розгерметизовували кабіну, випускаючи з неї повітря, і лише після цього відкривали люк і виходили назовні. Після повернення назад, вони закривали люк, наповнювали кабіну повітрям і аж тоді могли зняти з себе скафандри.

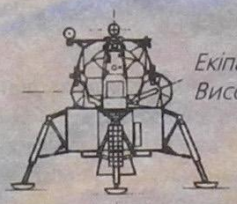

Екіпаж – 2 особи
Висота – 6,9 м

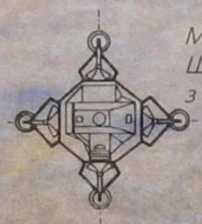

Маса – 15 059 кг
Ширина разом з опорами – 9,5 м

Місячний автомобіль
Наступні екіпажі, які побували на Місяці, мали з собою електромобіль LRV – Lunar Roving Vehicle. Він був укомплектований телекамерою, параболічною антеною і науковою апаратурою. Електромобіль полегшував дослідження поверхні Місяця на дальших відстанях від посадочного Модуля.

Довжина – 3 м
Ширина – 1,8 м

Усякі

Квітень

1. Перше квітня — день Сміху або день Дурнів. Його придумали в Англії. Саме там до цих пір згадують про класичний першоквітневий розіграш, коли студенти підійшли до робітників, які ремонтували дорогу, і розповіли їм, ніби якась група студентів переодягнулася у поліцейських та ходить по місту, розігруючи усіх, хто їм зустрінеться. Після цього ті самі студенти пішли у поліцейську дільницю і розповіли, ніби група студентів переодягнулася у робітників та розбирає дорогу. Ото, напевно, весело було! До речі, у тебе спина біла! Чесне слово!

2. Чи відомо тобі, що банан не дерево, а гігантська трава. Його плоди зривають ще зеленими, бо банани, які дозріли на рослині, не такі смачні, як ті, що дозріли зірваними.
(А якщо банани у банках маринувати — це взагалі смакота неймовірна!)

3. У XV столітті в Східній Словаччині використовувалися монети із скла. Зразки скляних грошей збереглися у музеях.
(Вхід до експозиції — по 4 пляшки з-під молока.)

4. Перші регулювальники вуличного руху з'явилися у 1899 році у Парижі, коли мерія вирішила, що рух транспорту у столиці став занадто напруженим. І не дивно! Адже тоді тільки по одній з центральних вулиць Парижа за добу проїжджало в середньому аж 20 автомобілів, 42 мотоцикли та 152 велосипеди. (Там наші ДАІшники взагалі не змогли б прожити.)

5. Щоб продовжити життя книгам, потрібно не тільки дотримуватися правил їх зберігання, але і своєчасно реставрувати їх і ремонтувати.

6. Перед фарбуванням поверхню необхідно почистити від пилу і бруду.

7. Метрополітен Пхеньяна вважається найглибшим у світі. Його тунелі і станції знаходяться на глибині сто метрів і більше. (А ескалаторів немає!)

8. Лариса — дуже нагадує грецьке слово "чайка". Тому, напевне, Лариси не сидять довго на одному місці, намагаючись кудись пурхнути і політати над водою.

9. У кінці XVIII століття в одному із монастирів Словаччини жив монах-енциклопедист Кіпріян, що побудував літальний апарат, на якому робив невеликі перельоти між гірськими схилами. Але пожежа у монастирі в 1782 році знищила не тільки дельтаплан, а й креслення. (Тоді й виникла пісня "Чому я не сокіл, чому не літаю?")

10. У 1905 році в Парижі влаштували незвичайне змагання: триста учасників змагалися в бігу на 300 метрів у висоту! Переможцем виявився якийсь Форестьє. Він перший дістався до верхнього майданчика Ейфелевої вежі, здолавши 729 сходин за 3 хвилини 12 секунд. (Доїхати ліфтом не здогадався ніхто.)

11. Людина робить за день біля 20 тисяч кроків, за рік — 7 мільйонів, а за 70 років майже 500 мільйонів кроків! Це означає, що за своє життя людина могла б 9 разів обійти навколо Землі по екватору та прогулятися до Місяця. (Але щоб до вечері усі були вдома!)

12. Звичайним простим олівцем можна провести безперервну лінію довжиною 56 кілометрів. (Але навіщо?!)

13. Якщо краї посудини змастити жиром, то при кип'ятінні молоко не "збіжить".

ВСЯЧИНА!

14. Багато хто, користуючись одеколоном, не підозрює про його етимологічне відношення до міста Кельн, адже одеколон у перекладі з німецької "кельнська вода". (Тепер я починаю здогадуватись, від якого міста пішли котлети "по-київськи"!)

15. Слово "фара" пішло від назви острова Фарос у Єгипті, де у стародавні часи стояв величезний маяк. (Від чого пішов "ліхтар під оком", невідомо. Я думаю, що від "кулака".)

16. Представницям племені Пуман (острів Борнео) лише 3 (три!) роки "відведені" на дитинство. Коли дівчата сягають цього поважного віку, їх проголошують дорослими. (А в кінотеатрах у них прямо так і написано: "Фільм до 3-х років".)

17. Усього заліза, що знаходиться у нашому організмі, вистачило б на виготовлення одного-єдиного гвинтика для дамського годинника. (Цікаво, а скільки в нас золота? Чи вистачить хоча б на кульчик?)

18. Щоб на килимі не з'являлися "лисини" від ніжок меблів, треба підкласти шматочки гуми.

19. Найкоротше метро в світі у Стамбулі. Його протяжність всього 610 метрів, має тільки дві станції. Однак це не заважає стамбульському метрополітену перевозити в рік від 7 до 12 мільйонів чоловік. (Але ж весело там машиністам зупинки оголошувати...)

20. Актуальна цитата: "Аби тебе не критикували, треба нічого не робити, нічого не говорити і ніким не бути." Ельберт Хаббарт.

21. Жителі Обіхіро, на півночі Японії, щоб здивувати гостей міста, спорудили у міському парку найдовшу у світі лавку. Довжина її 400 метрів, на ній одночасно може сидіти тисяча чоловік. (Де ж це стільки закоханих знайти?)

22. Швейцарські вчені підрахували, що люди, в яких вдома є кішки, звертаються до лікарів на 16 відсотків рідше, ніж ті, у яких кішок немає. (А ті, у кого вдома тигри завелись, напевно, взагалі до лікарів не ходять!)

23. Максим — походить від латинського найбільший". Придивись, чи справді Максими більші на зріст за всіх у класі.

24. У деяких штатах Америки (це ті, що Сполучені) існують дуже дивні закони. У штаті Огайо, наприклад, не можна перевозити пасажирів на даху таксі. У Клівленді можна стріляти у сусідських курчат лише при умові, що сусіди, які живуть у радіусі 15 метрів, не заперечують стріляння. У Нью-Йорку категорично забороняється спати у кріслі перукаря під час стриження (бо сильне хропіння лякає майстра та заважає працювати).

25. Щоб не "плакати", коли ріжеш цибулю, попередньо умокни ніж у холодну воду. А коли чистиш цибулину від лушпиння, підстав її під струмінь холодної води.

26. Чи багато ми говоримо? У середньому, годину на день, за все життя — два з половиною роки. А якщо записувати все, що ми говоримо, то вийде рівно тисяча томів по 400 сторінок у кожному. (Хай сховається Лев Толстой.)

27. Цукерки без обгорток не будуть прилипати одна до одної, якщо їх посипати цукровою пудрою.

28. Найкривіша вуличка — Ломбард-стріт у Сан-Франциско — має 8 крутих поворотів — кожний під прямим кутом. (Я завжди казав, що при будівлі вулиць вживати спиртні напої суворо заборонено.)

29. Ірина, Ярина — по-грецьки це ім'я означає "мир, спокій". На жаль, не знаю жодної Іринки з мирним характером. А ти?

30. Ну ось і промайнув цілий місяць. Як летить час! Щоб орієнтуватися у часі, пропоную тобі порівняти тривалість різних явищ: спалах блискавки — 0,001 секунди, змах бджолиного крильця — 0,005 секунди, за 0,1 секунди космічний корабель пролітає 1 км, за 1,25 секунди світло проходить відстань від Землі до Місяця, 8 секунд треба протриматись на спині мустанга чи бика учаснику ковбойського родео, через 21 хвилину в людини, яка з'їла шматочок хліба, зникає почуття голоду, 1 годину живе метелик-одноденник, за 1 рік Африка та Південна Америка віддаляються одна від одної на 5 сантиметрів, 250 мільйонів років необхідно для утворення нафти у земній корі, через 10 мільярдів років очікується згасання Сонця, а через місяць вийде наступний номер журналу "Клас". Порахуй, скільки місяців у 10 мільярдах років? Ого-го скільки "Класів" вийде за цей час! А навіть і коли Сонце згасне, читати можна буде за допомогою кишенькових ліхтариків. Так що не засмучуйся і читай далі... (А спина в тебе дійсно біла!)

Тато, виховуючи свого сина-двійочника, псує за рік 2 ремені. Скільки ременів запсував тато за всі одинадцять років навчання, якщо відомо, що у п'ятому класі його син залишився на другий рік.

Курочка Ряба знесла яєчко, а мишка взяла й розбила. Тоді Ряба знесла ще 3 яєчка.

Мишка їх чакож розбила. Ряба напружилася і знесла ще 6, але безсовісна мишка половкла і ці. Із скількох яєць могли б приготувати собі яєшню Дід і Баба, якщо краще виховували свою мишку?

Малюнки художника Івана Кравця за матеріалами Григорія Остера.

Зріст Каті 1 м 75 см. Витягнувшись на весь зріст, вона спить під ковдрою, довжина якої 155 см.

Скільки сантиметрів Каті стирчить з-під ковдри?

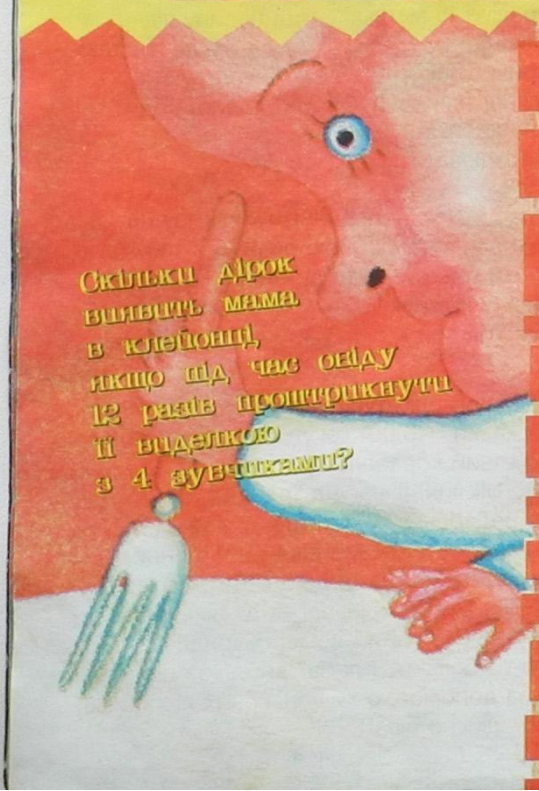

Скільки дірок вишиє мама в клейонці, якщо під час обіду 12 разів проштрикнути її виделкою з 4 зубчиками?

У спеціальний ящик можна покласти 68 курячих яєць.

Якщо утрамбовувати їх ногами, то поміститься у 100 разів більше.

Скільки утрамбованих ногами яєць можна покласти у 3 таких ящики.

Найці хіт-паради

Щоб завжди бути чистою, людині потрібно 24 куски мила на рік.

Якщо мити лише п'яти і вуха, то мила знадобиться у 8 разів менше.

На миття кожного вуха витрачається по одному куску мила на рік.

Скільки мила витрачається за рік на п'яти?

Наближаючись до дерева із швидкістю 18 км за годину, велосипедист Артур мріє

Як довго мріятиме ще Артур, якщо до дерева залишилося 25 метрів?

показати на своєму велосипеді красуню Кончо.

Двадцять дві дівчинки гуляли у лісі і знайшли 88 грибів, а потім половина дівчаток загубилася.

У скільки разів кількість знайдених у лісі грибів більша за кількість дівчаток, які загубилися в ньому?

Перш за все, дякую! Дякую всім, хто пише листи у наш "Клас". Ми всі їх дуже уважно читаємо, а Колібрик навіть деякі вивчає напам'ять. І кожного разу ми всі дуже сперечаємося щодо переможців у кожній номінації хіт-параду. Мало не до бійок справа доходить. Особливо Джексон із Джомолунгмою полюбляють один одному доводити, хто кращий. Та я їм це не дуже і дозволяю, бо все ж таки голова журі я, Класний.

Отже, оголошую чергових переможців нашого хіт-параду. **Найважливішою подією місяця** визнано багаточисленні дні народження читачів журналу "Клас" та їхніх родичів. Усіх вітаємо! Як подарунок прийміть оцей випуск журналу! Переможцем у номінації **"Найважча класна робота"** стала Юля Краснопольська з міста Києва. Виявляється, найважча для неї робота – не розмовляти на уроках. Юля, як я тебе розумію! Це просто фізично неможливо, і саме тому за тобою перше місце. **Найкумедніший випадок**, на нашу думку, стався у класі, де вчиться Алла Михайленко з Сумської області. Одного разу директор школи, яка до того ж викладає математику, категорично відмовилась проводити урок у вищезгаданому класі. "Не піду,– каже,– і що хочете зі мною робіть!" Це ж як треба було довести людину! Всім весело. А от як воно директорові?.. Для неї, либонь, час відкривати номінацію "Найприкріший випадок з життя". У номінації **"Найбільше щастя"** сьогодні два переможці. По-перше, це Олег Подкопаєв з міста Кривий Ріг, який просто каже: "Щастя у тому, що я живу на цьому світі".

А по-друге, це людина, для якої найбільшим щастям буде прочитати своє ім'я у журналі "Клас". І його мрія зараз, на ваших очах здійсниться. Ось він: Сергій Журавльов з міста Червоний Лиман.

Щодо **найкращої миті у почуттях**, тут перше місце посідає тернополянин Валентин Сокольцов, який стверджує, що одного разу йому довелося з'їсти шоколадну цукерку, посипану товстим шаром червоного перцю. Цей процес викликав у нього такі неповторні почуття, що він аж вирішив написати листа. Беріть приклад з Валентина! Переможцем у номінації **"Найбільша прикрість"** є Оля Королькова з Львівської області. На день народження, який вона святкувала у березні, друзі подарували їй лижі. Дівчинка дуже засмутилася, бо навіщо їй здалися лижі весною? Не сумуй, Олю. До наступної зими не так вже й далеко.

"Найцікавіша книжка" – "Пригоди Шерлока Холмса" Артура Конан Дойля.

"Найкращий фільм" – фільми Леоніда Гайдая: "Діамантова рука", "Операція "И", "Іван Васильович змінює професію".

"Хіт місяця". *3 місце* – "Містер Президент"– "Коко Джамбо", *2 місце* – Ірина Білик – "Франсуа", *1 місце* – Олександр Пономарьов –"Серденько". Це всі хіт-паради цього місяця. Чекаю ваших листів з поміткою "Хіт-парад" та ваших історій по таких номінаціях: "Найважливіша подія", "Найважча класна робота", "Найкумедніший випадок", "Найбільше щастя", "Найкраща мить у почуттях", "Найбільша прикрість, "Найцікавіша книжка", "Найкращий фільм", "Хіт місяця". Пишіть у наш "Клас". До речі, на думку Лариси Леонідової з міста Харкова "К.Л.А.С." має розшифровуватись російською мовою так: К – классний, Л – любимый, А – абалденный, С – супержурнал".

Не буду з нею сперечатися. Хоча слово "обалденный" і починається з літери "о". Читайте "Клас" – все знати будете!

Відповіді на кросворд попереднього номеру:

Горизонталь:
1. Кобра; 2. Пенді; 3. Рак; 4. Нуннаки; 5. Ферат; 6. Гриана; 7. Ре; 8. Акула; 9. Фараон; 10. Книжки; 11. Бажона; 12. Дзьоб; 13. Арка.

Вертикаль:
10. Контрабас; 12. Дома; 14. Конвертен; 15. Номер; 16. Колібрі; 17. Карта; 18. Парфенон; 19. Орден; 20. Дека; 21. Бачерина; 22. Коран.

Мову веду я про дзеркало.

Ото ще штучка, мушу вам сказати! Не впевнений, що цей предмет безневинний, але користь від нього все ж буває. Сам я мало що про це знаю, але те, що знаю, вам і повідаю.

Розпочну здалеку (хоч не впевнений, що закінчу сьогоднішнім днем). Існує така легенда. Якось надумав собі один старцюган (з якої причини –то не важливо) просити руку дочки якогось царя. Цар трохи здивувався такій забаганці, але дочці все передав. Та, не будучи дурною, сказала: "Якщо старцюган хоче на мені оженитися, то нехай зробить мені послугу і принесе у весільний подарунок таку штуку, у якій би я всю себе бачити могла!" А треба вам сказати, що в ті часи дзеркал ще не було. Ось і пішов старий виконувати доручення. Довго бродив лісами, горами і забрів у пустелю. І тут, посеред пустелі, побачив рукомийник. Уже дивно, чи не так? І раптом чує він стогін. "Егей,– каже,– хто тут?" Йому у відповідь: "Змилуйся наді мною, старий. Багато років я сиджу в рукомийнику. А засадив мене сюди один чародій, випусти мене. Я вже і руки помив, і ноги, і шию, і голову. Не можу більше!" Старий сказав, що випустить бідолаху, але зажадав у винагороду ту саме річ, яку вимагала дочка царя. Домовились. Знявши з рукомийника хрест, старий випустив бідолаху. А той виявився чортом, який натомість і подарував йому дзеркало. Подивився у нього жених і побачив себе: із зморшками, дряхлого і немічного. Та й передумав женитися. Але дзеркало відправив за адресою. Ось звідки воно взялося.

Не знаю, чи правда це, чи брехня, але з цим предметом пов'язано багато традицій і прикмет. Наприклад, вийшовши здому і через якусь причину відразу повернувшись, потрібно подивитися у дзеркало, щоб не спрацювало "повертатися – погана прикмета". З іншого боку, якщо дзеркало розбити, то тут вже біди не минути. А ще у дзеркалах не відбиваємося ми: Домові і Класні. Ну, а якщо у дзеркало дати поглянути перевертню, то він побачить своє вовче лице і тим самим видасть себе. Стріляйте тоді у нього (перевертня) без усяких сумнівів срібною кулею.

Хороший предмет, правда? Потрібна річ у господарстві.

Не сумніваюся, що є у цій забавці щось від диявола, але що саме, навіть я не знаю. Але прищі тиснути, дивлячись у дзеркало, можна не боячись, що звідти "вилетить пташка". Так що, діти, нехай буде "подарунок диявола"! І нехай не буде прищів!

Ваш Класний.

Чудодійна забавка

Доброї душі носоріг

Характер цієї тварини цілком відповідає його потворній зовнішності: це найвищою мірою лінивий, грубий і лютий звір. Зазвичай його не хвилює ніщо, окрім їжі, але у гніві він небезпечний для будь-якої зустрічної живої істоти. Гнів його страшний ще й тим, що дуже часто виникає на голому місці, без видимої на те причини. Лють носорогів іноді виливається і на неживі предмети: стовпи, візки, машини. Навіть на кущі та дерева, котрі він вириває з корінням і топче. В цьому немає нічого дивного, адже величезна голова тварини має зовсім невелике місце для мозку — череп дуже стиснутий з боків у його мозковій частині. Здається, єдина гарна риса в характері носорога — його любов до дітей. Мама надзвичайно любить своїх дітей, турбується про них і самовіддано захищає від будь-яких ворогів. Навіть голодному тигрові, який спокусився легкою здобиччю і напав на молодого носорога, не вдається поласувати плодами свого полювання. На крик дитинчати зразу ж прибігає розлючена мати, і бідоласі-тигру доводиться тікати. Могутня сила носорога, його лютий характер і твердий панцир пояснюють той факт, що носоріг практично не має ворогів. Ані тигр, ані лев не насмілюються вступити в боротьбу з твариною, для якої навіть удар "царя звірів", котрий миттєво вбиває бика, — ніщо. Велетенський слон бокує і звільняє дорогу розлюченому товстошкірому. Набагато більше докучають носорогу дрібні вороги: комарі, п'явки, джмелі, які аж кишать у зморшках його шкіри. Рятуючись від них, носоріг буквально по вуха залізає в болото, або аж до струпів чухається об кору дерев.

Але все-таки найнебезпечніший ворог носорога (як і будь-якої іншої тварини) — людина. В давні часи хоробрі абіссинці нападали на звіра всім загоном, кидаючи в нього купу дротиків, після чого один із сміливців підкрадався ззаду і помахом важкого меча перерубував йому ахіллесову жилу ноги. Індійські раджі виїжджали на полювання на слонах, а сучасні "цивілізовані мисливці" роз'їжджають на джипах і використовують вогнепальну зброю. Якщо мисливець підійде до носорога і промахнеться або легко поранить звіра, його становище критичне: розлючена тварина кидається на ворогів, скільки б їх не було, і вперто переслідує їх до кінця.

Тамерлан (Тимур) (1336-1405 р.)

великий монгольський полководець, нащадок Чингізхана. Створив величезну імперію зі столицею у Самарканді. Постійно воював з багатьма державами від Росії до Індії. Розгромив Золоту Орду, завоював Персію.

Вона біжить спокійною рівною риссю зі швидкістю близько 25-30 кілометрів за годину. Але в особливих випадках на коротких дистанціях носоріг переходить на галоп і досягає при цьому швидкості 40 кілометрів за годину.

Особливою причиною переслідування носорогів була віра в чудодійні властивості їхнього рога. Насправді ріг носорога зовсім не ріг. Він прикріплений до черепа не так, як прикріплені роги бика або антилопи, і розміщується на костяній опорі, яка з'єднана з черепом. Ріг носорога росте з ороговілої шкіри і міститься у м'ясистій частині, так що сильним ударом його можна збити. Рана буде сильно кровоточити, а вже через рік на тому ж місці почне рости новий ріг.

Упродовж тривалого часу рогові приписували лікувальні властивості. Його вважали страховкою від отрути і вірили, що чаша, зроблена з рога носорога, розколюється надвоє, якщо до неї всипана отрута. За іншою версією, отруєна рідина в такій чаші повинна спінитися. Люди торгують не тільки рогом, але й іншими частинами тіла носорога. Дехто носить як амулет від хвороб шматочки шкіри і кісток, а м'ясо носорога вважається не тільки смачним, але й необхідним, чимось подібним до квитка в Країну Вічного Блаженства.

Як бачите, яким би страшним і злим не був носоріг, він не стоїть на першому місці в хіт-параді жорстокості. Перше місце надійно утримує людина. Зрештою, носоріг всього-навсього тварина. Від неї важко очікувати розумних дій і вибачень за заподіяну шкоду. Що стосується людини, то, незважаючи на те, що вона наділена розумом, вчинки її не завжди можна зрозуміти.

Висновок? Зробіть самі.

ВЕЖА, ЯКУ ЗБУДУВАВ ЕЙФЕЛЬ

Ейфелева вежа — це елегантна красива споруда, що вже понад сто років намагається своїм шпилем проколоти небо над столицею Франції. Багато сміливих ідей не приймаються своїми сучасниками і зникають в архівах патентних бюро чи на полицях державних установ. Але інженер Гюстав Ейфель твердо вірив у те, що прискорення технічного прогресу обов'язково має призвести до революційних змін в архітектурі і будівництві. У 1889 році в Парижі мала відбутися Всесвітня виставка. Саме тому за три роки до цієї визначної події організаційний комітет оголосив конкурс на кращий архітектурний проект. Всього було подано понад сто проектів. Як ти думаєш, чий проект переміг? Звичайно! Конструкція Ейфеля була визнана найкращою, і тепер він повинен був за два роки (аби встигнути до Всесвітньої виставки) збудувати її. Ейфель до того збудував декілька залізничних мостів та брав активну участь у монтажі статуї Свободи у США. Він був відомий своїми неординарними, оригінальними технічними рішеннями, які дозволили збудувати вежу у неймовірно короткі терміни. 250 робітників спорудили цей витвір архітектури за 26 місяців. У горизонтальній проекції Ейфелева вежа спирається на квадрат площею 1,6 гектара.

Разом з антеною її висота сягає 320,75 метра, важить вона 8600 тонн, і, наскільки відомо, під час її будівництва було заклепано 2,5 мільйона заклепок. За дуже точними кресленнями було виготовлено 12000 деталей. Одним словом, було проведено величезну роботу.

Зрозуміло, що на Всесвітній виставці Ейфелева вежа користувалася шаленою популярністю. На першій платформі відкрили ресторан, а на другій, на висоті 116 метрів, розташувалася редакція газети "Фігаро". Лише під час виставки у 1889 році Ейфелеву вежу відвідали понад 2 мільйони чоловік.

Але не всі прийняли зміну у ландшафті Парижа з ентузіазмом. Під час будівництва з'явився один "розумний" математик, який доводив, що вся конструкція впаде, як тільки досягне висоти 229 метрів, після чого мешканці сусідніх будинків почали переїжджати на інші місця. Подейкують, що відомий письменник Гі де Мопассан настільки ненавидів Ейфелеву вежу, що кожен день обідав у ресторані Ейфелевої вежі, оскільки, за його словами, це було єдине місце у Парижі, звідки цю вежу не було видно.

Але, як би до неї не ставились, Ейфелева вежа залишалась найвищою спорудою у світі аж до 1931 року, коли у Нью-Йорку збудували Емпайр-стейт-білдінг, про який ти вже знаєш з попереднього номера "Класу".

І тепер, якщо ти побачиш вдень чи вночі ажурну вежу із знайомими обрисами, знай: ти або у Парижі, або читаєш "Клас".

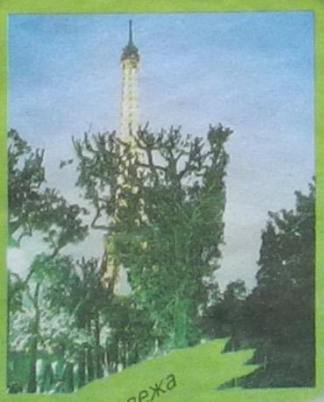

Ейфелева вежа вранці

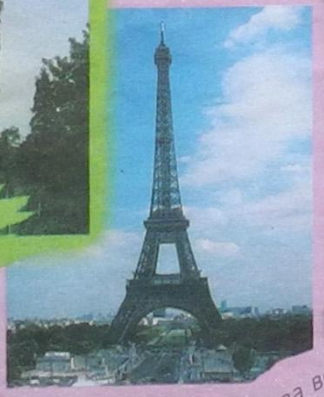

Ейфелева вежа вдень

Ейфелева вежа ввечері

Ейфелева вежа вночі

Гумка, ти дострибаєшся!

Перш за все треба знайти звичайну гумку для волосся. Така є, напевно, у кожної дівчини, а хлопцям треба буде цю гумку в дівчат позичити, бо в них, мабуть, такої немає.
Саме за допомогою цієї гумки ти покажеш своїм друзям черговий класний фокус.
Отже, береш нашу гумову стрічку і закладаєш її на вказівний та середній пальці правої (якщо ти правша), лівої (якщо ти лівша) або середньої (якщо ти прибулець з Альфа-Центавра) руки.
Все це добре бачить вдячна аудиторія: на перших двох пальцях затисненої у кулак руки чітко видно гумку. Тепер ти швидким рухом проводиш долонею другої руки над гумкою, і... о, диво!!! Гумка з верхніх двох пальців перестрибнула на нижні два пальці (безіменний та мізинець), а рука при цьому все ще затиснена у кулак! Такого просто бути не може! Троє людей з аудиторії знепритомніли від здивування! Твоїх батьків терміново викликають до школи і дуже просять, щоб вони не дозволяли тобі показувати такі неймовірні фокуси. І вся метушня через якусь нещасну гумку!
Поки ще не пізно, відкриваю тобі секрет цього фокуса.
Спочатку ти дійсно закладаєш гумку лише на два пальці, але перед тим, як затиснути руку у кулак, ти непомітно із внутрішнього боку долоні закладаєш гумку на всі чотири пальці. Таким чином, на тому боці кулака, що повернений до аудиторії, глядачі будуть бачити гумку лише на двох пальцях, а насправді гумка буде закладена на чотирьох пальцях.
Тепер, коли ти будеш проводити долонею другої руки над гумкою, тобі треба швидко розтиснути та знову стиснути кулак. Тоді гумка сама перестрибне на два нижні пальці, а кулак ніби й залишався затисненим.
Отже, потренуйся та можеш демонструвати цей фокус. А якщо під час тренувань якась гумка порветься, з неї можна зробити чудову рогатку і стріляти у тих, хто не вірить, що ти справжній фокусник.

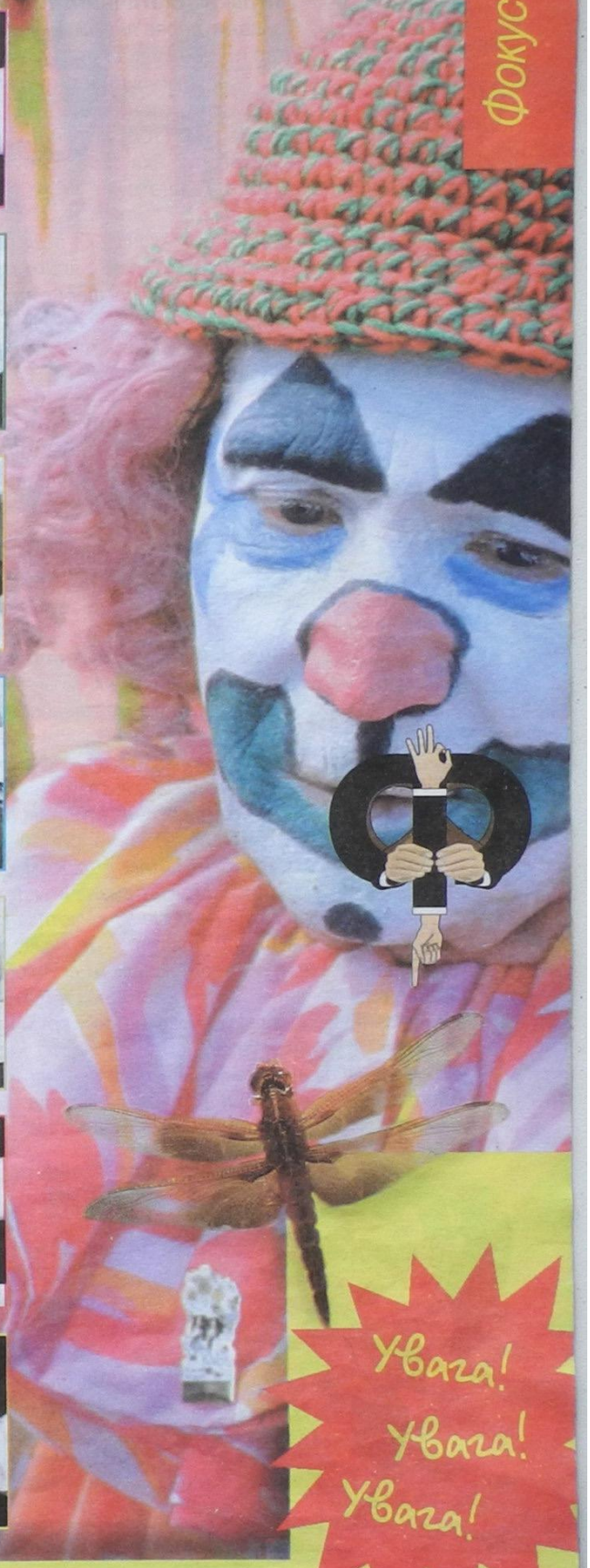

Увага! Увага! Увага!

З нами вигідно співпрацювати!

Дорослі і діти можуть заробляти гроші, ставши РОЗПОВСЮДЖУВАЧАМИ журналу "Клас!".
Заповніть зворотну сторону цієї картки і надішліть на нашу адресу.

Дітям потрібно отримати згоду батьків, тому що УГОДА буде укладатись з батьками.
На кожному примірнику журналу Ваш заробіток становитиме 50 коп.
Починати варто з 10 примірників.
Бандеролька з журналами буде приходити на Вашу адресу за наш рахунок.

Виручені від продажу гроші будете надсилати нам поштовим переказом.
Картка приймається до уваги тільки при наявності повної поштової адреси та паспортних даних.
Додаткові питання за тел. ***(0352) 22-08-78 – служба розповсюдження.***

Так, я бажаю стати розповсюджувачем журналу "Клас!".

Прошу надіслати мені угоду та

_____ примірників

_____ номера журналу.

Лабораторія професора Крапки

"Витівки" статичного тиску

Поклади дерев'яну лінійку на край столу так, щоб її кінець виходив за цей край на 5-6 сантиметрів. Удар по цьому виступу, і лінійка впаде. Нічого дивного: з другого краю її ніщо не тримає. Повтори дослід, але тепер накрий частину лінійки, що лежить на столі, розгорнутою великою газетою. Її треба добре розгладити по столі, щоб не було повітря між ним і газетою. Знову вдар по виступу лінійки. Вона так і лежатиме на столі, а газета трохи підніметься. Але чому газета не піднімається високо вгору? Яка сила притискає газету до столу? Не подумайте, що це її вага. Газета дуже легка, і власною вагою їй лінійки не втримати. Перевір сам.

Поклади на лінійку кілька разів зігнуту газету і вдар по краю лінійки, що виступає. Лінійка впаде, як і в першому випадку. Переконався? Річ не у вазі, а в площині газети. Атмосферне повітря тисне на велику поверхню газети зі силою, яка переважає твою. Тому лінійка може зламатися, але не впаде. Цей тиск такий величезний, що можна уявити собі, начебто на довгій частині лінійки лежить вантаж у кілька тисяч кілограмів. Про цей тиск забувати не можна.

Електричний танок паперових чоловічків

Можна влаштувати справжній театр. З тонкого цигаркового паперу треба вирізати фігурки ляльок, заввишки не більше 2-х сантиметрів. У ногу кожній ляльці встроми шпильку, щоб фігурка не "злетіла". Добре просушене скло поклади на книжки, висотою приблизно 3 сантиметри. Натираючи скло шерстяною ганчіркою, ти змусиш фігурки підвестися. Повертаючи ганчірку по колу, можна досягти повторення рухів. "Танок" принесе тобі ще більше задоволення, якщо попередньо прикрасити паперових акторів. Ти, наче чарівник-велетень, даєш життя маленьким чоловічкам.

Бульбашки, що визначають полюси батарейки

Кінці батарейки, як ти знаєш, називають полюсами. На плоских батарейках зверху знаходяться коротка і довга металеві пластинки, а на круглих — з одного боку є невеликий циліндричний виступ, а з протилежного — металеве коло. Під'єднай зачищені дротини одним кінцем до кожного полюса, а другі кінці опусти у склянку з водою. Стеж, біля якої з дротин виділяється більше бульбашок газу. Ця дротина зв'язана з полюсом батарейки, який має знак "−". Його називають негативним полюсом. Друга дротина, де бульбашок газу буде менше, зв'язана з полюсом батарейки зі знаком "+". Його називають позитивним полюсом. Так одразу за кількістю бульбашок, що зібрались, можна визначити полюси батарейки. Складніше зрозуміти, чому біля полюсів з'являються бульбашки і чому їх кількість різна?

Ти, напевне, знаєш, що повітря — це суміш газів, у якій найбільше азоту, в чотири рази менше кисню, мізерна кількість водню та інших газів. Зате у складі самої води водню вдвічі більше, ніж кисню. Однак вода — не газ, а рідина, яка складається лише з кисню і водню, і тільки електричний струм здатний швидко розірвати це міцне поєднання, повернути газам, водню і кисню їх звичний стан. Оскільки у складі води водню вдвічі більше, то й бульбашок на негативному полюсі, де завжди виділяється водень, буде вдвічі більше. Отже, де більше бульбашок, з того боку негативний полюс батарейки, там повинен стояти знак "−" (мінус).

Як ціле яйце може потрапити у молочну пляшку?

Звичайне яйце, зварене круто, в молочну пляшку самостійно не пройде. Але якщо зняти з нього шкаралупу, злегка змастити вершковим маслом і покласти гострим кінцем на шийку пляшки, то тільки ця гостра частина яйця опиниться всередині. А нам хочеться ціле яйце, не розбиваючи його і не торкаючись руками, опустити на дно пляшки. Для цього необхідно видалити з пляшки частину повітря. Склади вузьку паперову смужку кілька разів уздовж її довжини і підпали знизу. Таку паперову скіпку опусти у пляшку. Шийку закрий очищеним і змазаним перед тим яйцем. У міру згорання паперу, яйце втягуватиметься всередину пляшки і впаде на її дно.

Коли папір горить, він нагріває повітря в пляшці. Від нагрівання воно розширюється, і частина його виходить назовні. Тиск зовнішнього повітря, виявляється, є більшим за тиск того, що залишилось у пляшці. Під дією різниці тиску (ззовні і всередині) яйце трохи стискується і саме втягується в пляшку.

Моя адреса: _____ індекс

область _____

район _____

місто, село _____

прізвище _____

ім'я _____

по батькові _____

паспорт _____

№ _____

виданий _____

_____

_____

_____

Підпис _____

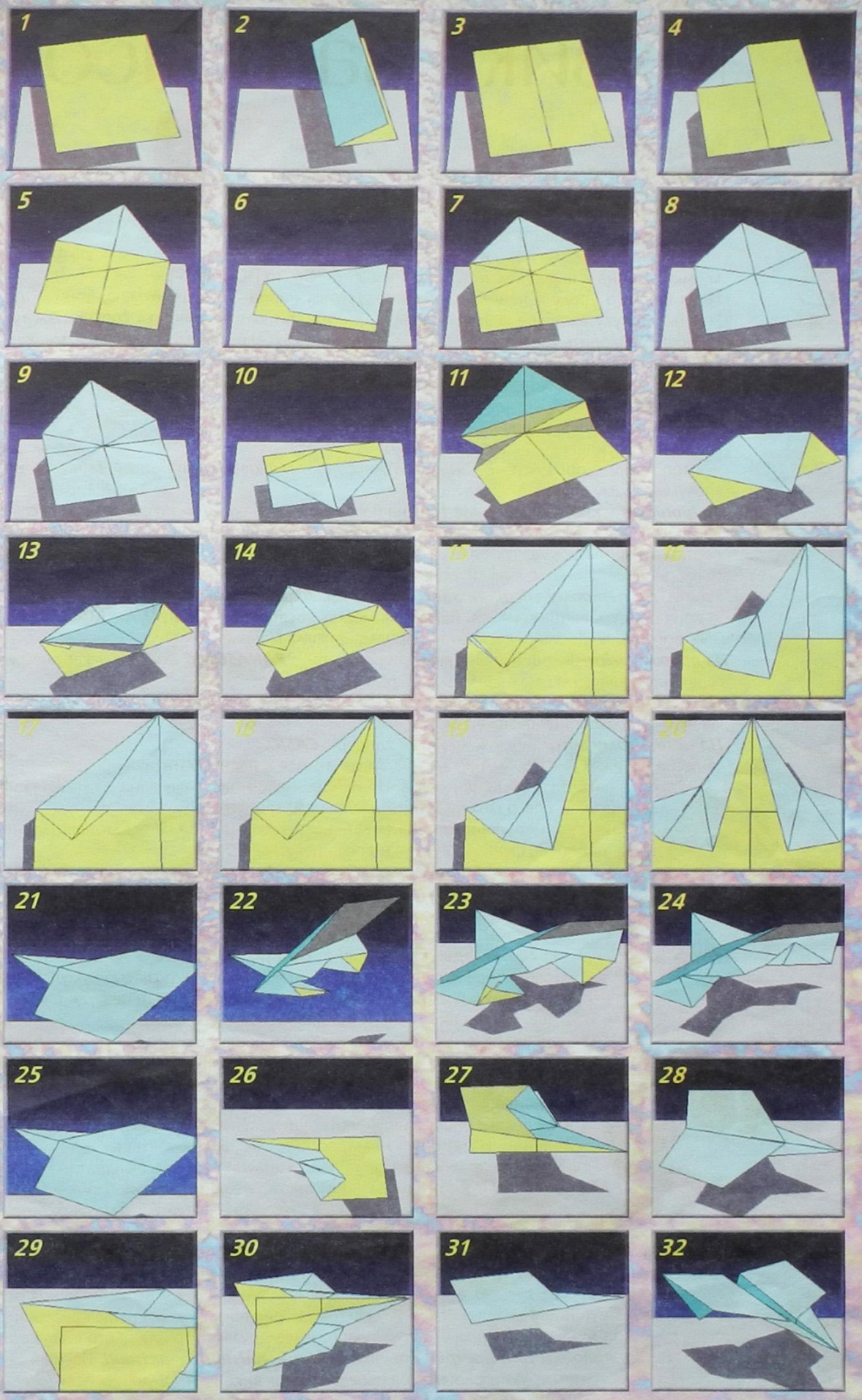

ПАПЕРОВИЙ ЛІТАЧОК «БАРАКУДА»

Для виготовлення найкраще взяти аркуш А4 (297 х 210 мм) або подвійний листок зі старого зошита.

Цезар Гай Юлій (102 або 100 — 44 до н.е.) *римський диктатор. Полководець. У 58—51 підкорив Риму всю заальпійську Галлію. У 49, опираючись на армію, почав боротьбу за єдиновладдя. Розгромивши Помпея і його прибічників у 49—45, став монархом.*

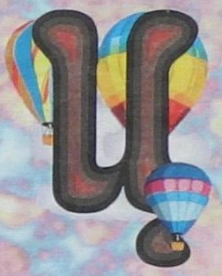

Був вбитий у результаті змови республіканців. Автор "Записок про галльську війну" і "Записок про громадянські війни". Провів реформу календаря (Юліанський календар).

Цілина *землі, які віками не оралися. Покриті вони природними рослинами.*

Цербер *у грецькій міфології потворний триголовий пес із змїїним хвостом, який охороняє вхід у підземне царство.*

Музика за поясом

Джексон на перервах тинявся по школі, підскакуючи та перекручуючись у різні боки. Час від часу він виробляв такі дивні викрутаси, що здавалось, ніби він на слизькому льоду і так розмахує руками, щоб не впасти. Але всі вже до цього звикли, навіть прибиральниця тітка Параска. Адже на поясі в Джексона плеєр, і він нічого не чує, окрім своєї улюбленої музики. А вона в нього кожен тиждень інша: то РОК, то ПОП, а то ще якесь ТЕХНО...

Після шостого уроку в наш клас почав сходитись народ. Чого це, думаю, вони сюди "пруть". Яблуку вже ніде впасти. А мені, Класному, ой як вже хочеться спокою. Аж тут до дошки виходить Джексон, як завжди, в навушниках, але з якимись папками, малюнками. Сів собі так важно на місце вчителя та й каже:

— Пресс-конференцію, присвячену АУДІОПЛЕЄРУ, прошу вважати відкритою.

(Бурхливі оплески).

— Прошу запитання, панове.

Запитання посипались, як горіхи з мішка.

— Стоп, стоп, стоп! Досить! — гукнув Джексон. — Мені зрозуміло, що вам нічого не зрозуміло. Тому слухайте.

Аудіоплеєр — класна штуковина. Можна його взяти з собою, куди захочеш. Можна слухати музику або вивчати якусь мову. Особливо, коли доводиться їхати міським транспортом чи збирати в лісі гриби.

Сьогодні в магазинах є стільки різноманітних моделей, що навіть тяжко зрозуміти, що купити. ***На першому місці, як завжди, японці. Лідирує компанія SONY*** (між іншим, це вона придумала плеєри), чиї популярні моделі носять горду назву WALKMAN. SONY виготовляє декілька десятків найрізноманітніших моделей.

На другому місці ще один японський суперконцерн — ***PANASONIC***, який випускає плеєри середнього класу по цінах від $ 25 до $ 65.

Третє місце впевнено займає ***AIWA***, також японська компанія. Плеєри AIWA дуже хороші за якістю та значно дешевші від SONY.

На четвертому місці знову ж японці — концерн ***CASIO.***

Плеєри від фірм PHILIPS, SHARP, SANYO зустрічаються в наших магазинах рідше.

Також є багато китайських плеєрів. Це найдешевші моделі, але вони дуже неякісні. Китайський плеєр можна купити навіть за 10 гривень.

Найбільш популярні моделі наведено у таблиці. Майже всі моделі мають додаткові функції, описані в довідничку.

Плеєр з радіоприймачем (тюнером) варто купувати лише в тому випадку, коли в місті є УКХ (або FM —по-англійськи) радіостанція.

Всі плеєри працюють, в основному, на двох пальчикових батарейках. Їх вистачає, в залежності від гучності звуку та перемотування плівки, від 2 до 6 годин безперервної роботи. Погодьтесь — не так багато. Тому добре купувати не батарейки, а такого ж розміру акумулятори і зарядний пристрій для них. У кінцевому результаті це буде дешевше, ніж постійно міняти батарейки.

Якщо плеєр часто експлуатується в приміщенні, то добре мати блок живлення, щоб живити плеєр від електричної мережі. Тільки вихідна напруга цього блоку має дорівнювати сумарній напрузі батарейок, що використовуються. В багатьох плеєрах є гніздо для підключення зовнішнього блоку живлення. Не забудьте звернути увагу на полярність живлення. На корпусі намальовано, як підключається "+" та "−". Полярність живлення плеєра і блоку живлення мають співпадати.

Між іншим, про батарейки. Вони також бувають різними. Фірмові батарейки працюють вдвічі довше, ніж інші. Ніколи не купуйте китайських батарейок. Вони можуть взагалі не "запустити" плеєр. На них є напис "Made in CHINA".

Навушники до плеєра є, звичайно, у комплекті з ним. Але якщо немає, то треба знати: чим дорожчий плеєр, тим якісніші навушники треба купувати. Основна їхня характеристика — це діапазон відтворюваних частот. Звичайно, це 60 гц — 16000 гц. Навушники повинні бути легкі та зручні. Тому перед покупкою їх краще приміряти.

Коли ж захочеться послухати музику разом з друзями, то для цього є ***звукові колонки для плеєрів.*** Колонки бувають ***пасивні*** та ***активні.*** Пасивні не потребують окремого живлення. Вони виконують функцію ніби-то великих навушників. Їхня гучність невелика, а споживають вони електроенергію самого плеєра.

Активні колонки містять свій внутрішній підсилювач і потребують окремого живлення — батарейок чи блоку живлення. Зате під таку музику вже можна влаштувати вдома танці.

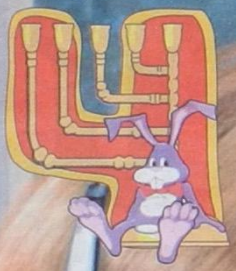

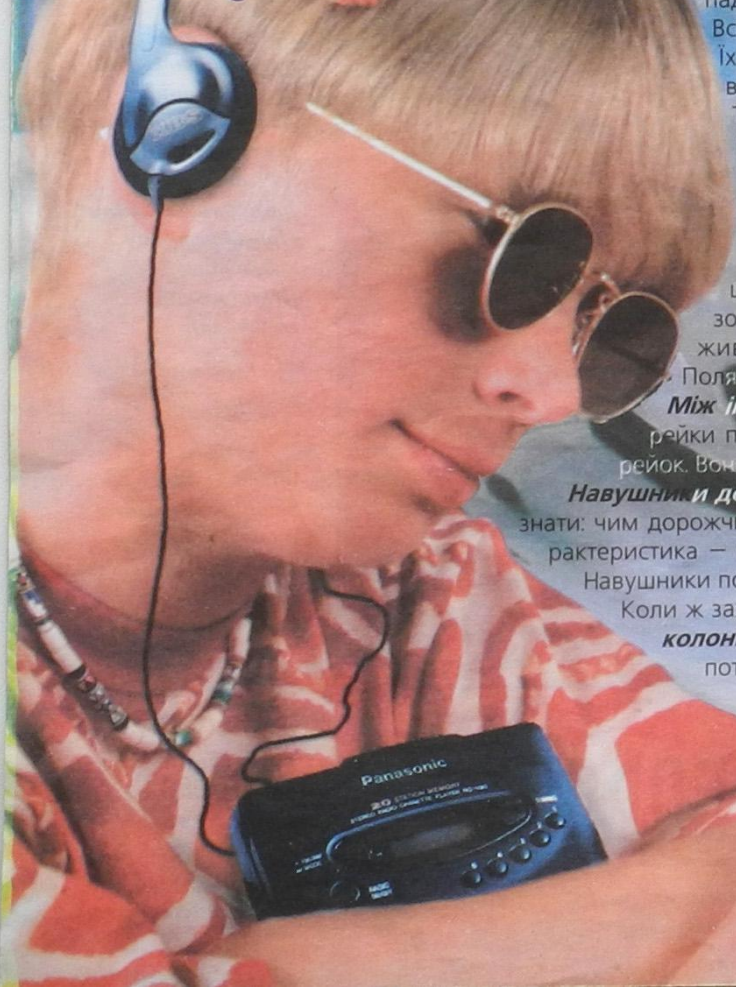

Наступне питання про ***аудіокасети.*** Записи, які продаються навкруги, виконані, в основному, на дешевій магнітній стрічці.
Коли ти захочеш мати свою власну фонотеку і будеш "писати" музику у друзів на музичному центрі, то тобі потрібно трошки знати про ***типи стрічок.***
Найбільш класичний тип стрічок – з магнітним покриттям ***з двоокису заліза.*** На касеті з такою стрічкою стоїть напис ***"type I"*** або ***"normal position".*** Зустрічаються позначення ***"Fe", "Ferro", "Extra", "Normal I".*** Властивості цих стрічок задовільняють більшість любителів музики, але високі звуки вони відтворюють не дуже добре.
Стрічки з робочим шаром ***з двоокису хрому*** набагато краще передають високі звуки. Їх використовують для високоякісних записів. На касетах позначено ***"type II", "IEC II", "high position", "chrome".*** "Хромові" касети вдвічі дорожчі за звичайні.
Є ще професійні стрічки, але про них зараз говорити не будемо.
Найкраще використовувати стрічки відомих фірм: SONY, PANASONIC, TDK. Не відстає від них за якістю плівка SKC південно-корейського виробництва. І вона значно дешевша.
Ще потрібно знати, ***як відрізнити підробку від оригіналу.***
Не секрет, що всі відомі речі відомих фірм мають підробки. Це стосується і плеєрів, і стрічок. Правила такі:
– неякісна або занадто яскрава упаковка;
– відсутність штрихкоду на упаковці або назви країни-виготовлювача;
– назви схожі на фірмові, наприклад: "Sonyk", "Nasonic" і т.п.;
– нещільне прилягання целофанової обгортки та наявність на ній зморшок (для касет).
Фальшиві магнітні стрічки виготовляються з порушенням технології. Вони швидко руйнують та засмічують магнітну головку плеєра. Не економте на хорошій стрічці. Не вставляйте у свій плеєр погані та забруднені чи запилені стрічки. І тоді він буде добре працювати та гарно звучати. Все буде ОК!
Гарної вам музики! Ваш Джексон, ура!

Моделі аудіоплеєрів для зйомок люб'язно надала фірма «ОЗОН» м.Тернопіль, вул.Руська, 24а

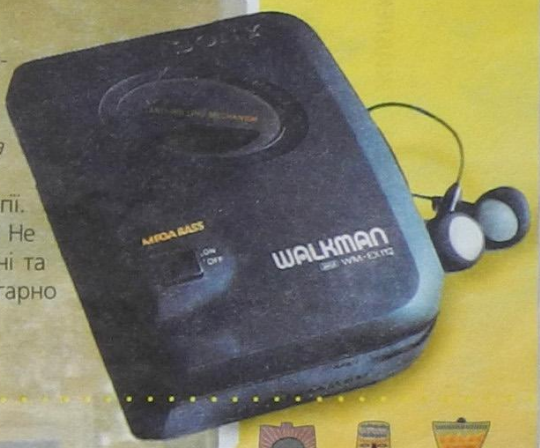

ДОВІДНИЧОК

Що таке MEGA BASS, SUPER BASS, XBS, BASS BOOST?
Це системи, які підсилюють низькі звуки. Всі ці бас-системи включаються за бажанням і регулюються.

Що таке автореверс?
Це система, яка змінює напрямок руху плівки після закінчення однієї сторони касети. В багатьох моделях є спеціальна кнопочка, за допомогою якої можна змінити напрямок руху. Плеєри з автореверсом дорожчі від звичайних, оскільки їхній механізм складніший.

Що таке DOLBY NOISE REDUCTION?
Це спеціальна система для подавлення шумів плівки. Кожен тип плівки має свої шуми, які чути в паузах між музикою. Ця система заглушує шуми плівки, а також деякі шуми неякісного запису. Найкращий ефект є тоді, коли касета записана в системі DOLBY. Але із звичайним записом також непоганий результат, правда, втрачається частина високих звуків.

Що таке функція HOLD?
Це електронно-механічний замок, котрий замикає основні кнопки управління (PLAY, STOP, FF, REW і т.п.) від випадкового натискання.

Що таке функція AVLS?
(AUTOMATIC VOLUME LIMITED SYSTEM)
Це спеціальна функція уокменів SONI. При необхідності вона обмежує гучність до певного рівня. Дуже корисна для захисту слуху, а також у ситуаціях, коли потрібно чути навколишні звуки, наприклад, при їзді на велосипеді.

Що таке еквалайзер?
Це система, яка дозволяє регулювати частоти, зробити гучнішими чи слабшими певні звуки, як це всім подобається.

Що таке антироллінг?
Це пристрій, що уникає "зажовування" плівки.

Що таке цифровий тюнер?
Це радіоприймач з дисплеєм на рідких кристалах. Дисплей відображає всю необхідну інформацію про радіостанцію. Дозволяє легко знаходити радіостанції в ефірі і зберігати їхні частоти у пам'яті. Деколи має вмонтований будильник.

НАЗВА ПЛЕЄРА	ТЮНЕР	СТРІЧКОПРОТЯЖНИЙ МЕХАНІЗМ	ЕЛЕКТРОННА ЧАСТИНА	ОСОБЛИВОСТІ	ПРИНАЛЕЖНОСТІ	ЖИВЛЕННЯ	ВАГА з батарейками	РОЗМІРИ, мм шир. X вис. X товщ.	ЦІНА
SONY WM EX-342/322	не має	перемотка в обидві сторони, автореверс, автостоп	MEGABASS, AVLS, вибір типу стрічки	342/322-18/13 годин роботи без зміни бат.	стереонавушники закритого типу	2xLR 06, зовнішній блок живл.	180/185 грамів	112.8x86.6x31.6/ 111.7x92.4x34.3	**$52/43**
SONY WM FX-323EE/325EE	аналоговий FM/AM	перемотка в обидві сторони, автореверс, автостоп	MEGABASS, AVLS, вибір типу стрічки	перемикач моно/стерео	стереонавушники закритого типу	2xLR 06, зовнішній блок живл.	215/205 грамів	118.4x89.5x34.1	**$50**
SONY WM FS-397EE	аналоговий FM/AM	перемотка в обидві сторони, автореверс, автостоп	MEGABASS, AVLS, вибір типу стрічки	моно/стерео укріплений корпус	стереонавушники відкритого типу	2xLR 06, зовнішній блок живл.	265 грамів	117.4x99.7xx41	**$95**
SONY WM FX-510	не має	дуже швидка перемотка, автореверс, автостоп	MEGABASS, автопошук, AVLS,DOLBY B, вибір типу стрічки	компактний дизайн, мікропроцесорне управління	стереонавушники, чохол	1xLR 06, зовнішній блок живл.	175 грамів	108x78x29	**$120**
SONY WM FX-423/443	цифровий FM/AM	перемотка в обидві сторони, автореверс, автостоп	MEGABASS, AVLS, вибір типу стрічки	моно/стерео, годинник, довгограючий	стереонавушники	2xLR 06, зовнішній блок живл.	185 грамів	116.5x86.3x34.6	**$79/88**
SONY WM GX 302	аналоговий FM/AM	перемотка в обидві сторони, автореверс, автостоп	MEGABASS, AVLS, вибір типу стрічки	моно/стерео, можливість запису	стереонавушники закр. типу, стереомікрофон	2xLR 06, зовнішній блок живл.	225 грамів	119x94x38	**$100**
PANASONIC RQ-P44	не має	перемотка в обидві сторони, автостоп	XBS, вибір типу стрічки	регулятор частот	стереонавушники відкритого типу	2xR6, (UM-3) розміру AA	135 грамів без батарей	113.2x86.7x31.1	**$20**
PANASONIC RQ-V164	аналоговий FM/AM	перемотка в обидві сторони, автореверс	XBS, DOLBY B, вибір типу стрічки	трьохполосний еквалайзер	стереонавушники відкритого типу	2xR6, (UM-3) розміру AA	166 грамів без батарей	120.1x85.4x36.6	**$45**
PANASONIC RQ-V80	цифровий 2xFM/2xAM	перемотка в обидві сторони, автореверс	XBS, DOLBY B, вибір типу стрічки	функція HOLD	стереонавушники відкритого типу	2xR6, (UM-3) блок живлення	182 грами без батарей	114.2x85.6x34.5	**$55**
PANASONIC RQ-A171	аналоговий FM/AM	перемотка в обидві сторони, автореверс, автостоп	XBS, DOLBY B, вибір типу стрічки	записуючий, функція SHELL LOCK	ст.навушники закритого типу, мікрофон	2xR6, (UM-3) блок живлення	197 грамів без батарей	120.5x88.4x38.9	**$78**
PANASONIC RQ-SW20	цифровий 2xFM/2xAM	перемотка в обидві сторони, автореверс	XBS, VMSS, вибір типу стрічки	функція HOLD, система TWIST LOCK	стереонавушники VMSS типу	2xR6, (UM-3) блок живлення	260 грамів без батарей	120.7x91x38.6	**$99**
AIWA HS-GS142/GS152	не має	перемотка в обидві сторони, автостоп	SUPERBASS, DOLBY B, вибір типу стрічки	індикатор стану батарей, компактний дизайн	стереонавушники закритого типу	2xR6, (UM-3) блок живлення	140/146 грамів без батарей	114x92x34/32.7	**$23/28**
AIWA HS-TA363/TA263	аналоговий FM/AM	перемотка в обидві сторони, автостоп, автореверс	SUPERBASS, вибір типу стрічки	індикатор стану батарей, с-ма обмеження гучн.	стереонавушники закритого типу	2xR6, (UM-3) блок живлення	175 грамів без батарей	119.7x90x38.2	**$42/31**
AIWA HS-TA453/TA253	аналоговий FM/AM	перемотка в обидві сторони, автостоп, автореверс	SUPERBASS, DOLBY B, вибір типу стрічки	індикатор стану батарей, с-ма обмеження гучн.	стереонавушники закритого типу	2xR6, (UM-3) блок живлення	175/172 грамів без батарей	119.7x90x39.5/ 116.9x93x39	**$63/50**
AIWA HS-JS345/JS245	аналоговий FM/AM	перемотка, автостоп, автореверс, пауза	SUPERBASS, вибір типу стрічки	індикатор стану батарей, стереозапис	ст.навушники закритого типу, ст.мікрофон	2xR6, (UM-3) блок живлення	180/166 грамів без батарей	119x88.2x38.3/37.8	$79/69
AIWA HS-TX646	цифровий FM/AM	перемотка в обидві сторони, автореверс	DOLBY B, еквалайзер, вибір типу стрічки	індикатор стану батарей, муз. процесор MSP	стереонавушники закритого типу	2xR6, (UM-3) блок живлення	180 грамів	115x89.7x38.4	**$78**
Аудіоплеєр для вивчення іноземних мов **LG** AHA-C680/AHA-C380 (LG-LUCKY GOLDSTAR)	в AHA-C380 аналоговий FM/AM, AHA-C680 не має	перемотка в обидві сторони, автореверс, механізм логічної деки	система підсилення низьких частот UUB	електронний дисплей CAPTION для синхронного зі звуком виведення написів іноземною мовою	стереонавушники закритого типу, чохол, записані касети в с-мі CAPTION	2xR6, (UM-3) блок живлення	190/160 грамів без батарей	108x77x26/ 108x80/29	**???**

Як працюють речі

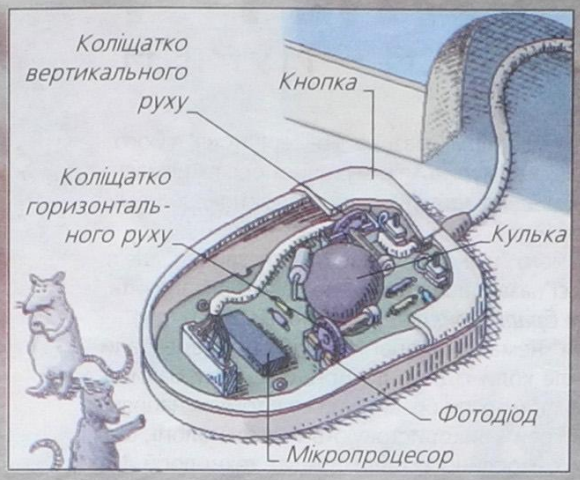

Комп'ютерна миша

За допомогою миші, що під'єднана до комп'ютера, дуже легко працювати, вказуючи на моніторі, на що потрібно. На кожній мишці зверху є 1, 2 або 3 кнопки. Як же вона працює? Коли ти рухаєш мишею, всередині неї обертається кулька, яка у свою чергу крутить два маленькі коліщатка. Одне з них визначає положення курсора по горизонталі, а друге — по вертикалі. Кнопки служать для підтвердження цього положення. В коліщатках зроблені щілини. Кожне з цих коліщаток розміщене між двома елементами (світлодіодом і фотодіодом), один з яких випромінює світло, а другий приймає це світло. Крізь щілини в коліщатках світло від світлодіода періодично потрапляє на фотодіод. У цей момент електричний сигнал від фотодіода поступає у мікропроцесор, що аналізує сигнали від обох фотодіодів і визначає положення курсора на моніторі в кожний момент часу. Таким чином обидва коліщатка задають напрями руху курсора вверх — вниз і вліво — вправо. Коли ми підводимо курсор до потрібного місця на моніторі, то, натиснувши кнопку мишки, підтверджуємо положення курсора.

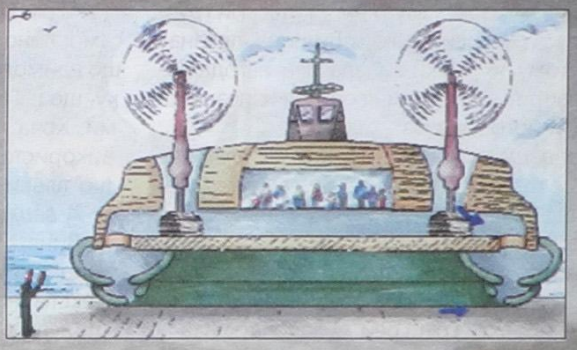

Корабель на повітряній подушці

Цей цікавий засіб пересування піднімається над землею за допомогою потужних двигунів, які спрямовують потік повітря вниз. Таким чином корабель на повітряній подушці може пересуватися як по воді, так і по суші, що робить його ще більш цікавим та корисним. Великі пропелери рухають корабель уперед (а також назад, вліво, вправо та в інші боки).

Повітря, що спрямовується вниз, потрапляє у так звану "гумову спідницю", завдяки якій корабель рухається майже без коливань. Я пропоную, щоб весь громадський транспорт був також на повітряних подушках. Це, на мою думку, набагато безпечніше: якщо хтось і буде ловити гав, переходячи вулицю, і його чисто випадково переїдуть, то, по-перше, зроблять гарний повітряний масаж, а, по-друге, якщо він або вона недавно приймали ванну, то миттєво висушать. Отже, замість того, щоб сидіти і сушити голови у перукарні під ковпаками, всі — під корабель на повітряній подушці!

Громовідвід

Згідно з останніми дослідженнями провідних учених, блискавка зовсім не стріли Зевса чи там кого-небудь іншого, а електричний розряд між негативно зарядженою хмарою та позитивно зарядженою поверхнею землі. Негативний заряд у хмарині створюється через те, що краплинки води чи частинки льоду труться одна об одну. Негативно заряджена хмара створює в землі позитивні іони.(Якщо тобі цікаво знати, що таке іон, то я відповім: іон — це атом, який втратив або отримав один або більше електронів, через що став позитивно чи негативно зарядженим.) Так ось, хмара в нас із знаком "—", а земля із знаком "+". Саме тому і виникає блискавка. Якщо блискавка вцілить у будинок, то може наробити багато шкоди (наприклад, через неї може перегоріти телевізор), і саме тому американський президент Бенджамін Франклін (це той дядько на 100-доларовій купюрі) у 1752 році причепив на Білий Дім у Вашингтоні перший громовідвід.

Іони, що утворюються на кінчику громовідводу, піднімаються у хмару та зменшують її заряд, тим самим запобігаючи блискавку. Якщо блискавка все ж таки вдарить, то лише у громовідвід, і без перешкод піде у землю, а ти зможеш спокійно додивитись улюблену телепередачу.

Юнга
підліток на судні, який готується стати матросом і навчається морської справи.

Ют
кормова частина верхньої палуби судна.

Юродиві
психічно неповноцінні особи, яких в минулому частина віруючих вважала "ясновидцями" і "пророками".

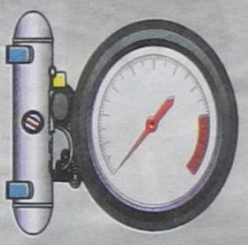

Юрта
житло переносного типу у кочових народів Центральної і Середньої Азії.

Юриспруденція
юридична наука.

Юніор
спортсмен, як правило, у віці 19-22 роки.

"GREEN GREY": МУЗИКА – ДІЗЕЛЯ, ЛІРИКА – МУРІКА

Мене тепер друзі запитують:
—Слухай, Джексон, а чому тобі перестав подобатися Майкл Джексон?
А я відповідаю:
— Ні, він мені ще трохи подобається. Але Дізель — краще! Дізель — це той самий, хто разом з Муріком у київській групі "Грін Грей" грають. Видатна, признаюся вам, команда! Тому, як тільки випала мені нагода познайомитись і поговорити з Дізелем, я одразу ж познайомився і поговорив. Я його запитав:

— А звідки взялася ваша група, чому я про неї тільки зараз дізнався, інакше мене б називали Дізелем, а не Джексоном?

А він мені й каже:

— Хіба не все одно, як тебе кличуть? Головне, щоб голова на плечах була, а в голові — сіра речовина, що її мозком називають. А проект "Грін Грей" я започаткував чотири роки тому, а до того було чимало інших проектів. Я з шести років займаюся різноманітними музичними проектами. В шість років дали мені в руки гітару і сказали: "Бацай". Ось відтоді я все і "бацаю", нікуди вбік не відходжу.

— А хто саме дав гітару і яку?

— Був у клубі заводу "Хімволокно" ансамбль, яким керував Анатолій Вікторович Блаватський, він і дав мені електричну гітару "Ятерна". Наша група мала назву "Мальчиш-Кибальчиш", я там був солістом і гітаристом. Ми тоді ставили навіть цілу рок-оперу на тему "Мальчиш-плохиш", а сам Блаватський грав роль головного буржуїна. І ми йому в піснях розповідали, як гарно жити у нашій радянській країні.

Потім я грав треш-метал в групі "Донбас", звідки і пішов до армії, де створив найіменитішу до "Грін Грея" групу — "Рок-альтернатива". Ми стали лауреатами московського, берлінського і варшавського конкурсів "Коли співають солдати". Служив я в Центральній групі військ, в Чехословаччині. Ми об'їздили все, що можна було об'їздити, мали відмінну апаратуру, чудові умови для творчості — хоч це і була армія. Отак починався мій шлях у шоу-бізнес.

Після армії був проект "Плейбой", а тоді вже — "Грін Грей". Була в нас така звичка — раз на рік їздити до Москви і щоразу там щось виграваги. От і 1993 року, коли вперше "Грін Грей" поїхав до Москви, ми взяли Гран-прі на фестивалі "Живий звук'93". А минулої зими виграли Гран-прі "Покоління'96".

— Ти маєш музичну освіту?

— Ні. Хоча в мене є диплом Празької консерваторії, я його в армії одержав. І в Муріка теж музичної освіти немає.

— А як би ти визначив той музичний напрямок, в якому грає "Грін Грей"?

— Ми назвали його "укр-поп". Це звучить незвично, але я вже звик до цієї назви, вона для мене багато що значить.

— А з кого ви брали приклад у творчості?

— У "Грін Грея" немає аналогів! Ми свій стиль вигадали самостійно. Але коли їздили до Лондона, то побачили, що наймодніші там групи розвиваються в тому ж напрямку, що і "Грін Грей", використовують ті ж технології, що і ми. Хоча ми самостійно дійшли до цих технологій. Ми використовуємо і "живі" інструменти, і семплери, і все, що тільки можна застосувати.

— А ваші пісні мажорні чи мінорні?

— Винятково мажорні! Навіть перший акорд — уже мажор, радість. Те ж саме і текстів стосується — світліших текстів, ніж Мурікові, я просто не знаю. У нас навіть таке прислів'я склалося: "Музика — Дізеля, лірика — Муріка".

— Ваш сімейний стан?

— Мурік одружений, а я ні. Досі.

— Знаки Зодіака?

— Мурік — Водолій, а я — Козеріг.

— Хобі?

— Ніякого. В мене життя — музика. Книжок я взагалі не читаю, часом відео дивлюсь, але категорично проти комп'ютерів. Я вважаю, що комп'ютер гірший за наркотики, хоча й вони — теж погано. Футбол люблю, в дитинстві навіть до спортшколи ходив, та й зараз граю за команду естрадних зірок України.

— А із звичайної школи тебе не виганяли?

— Ні, я був спокійним хлопчиком. У мене був розписаний цілий день і вечір. Я ходив на народні танці, на футбол, на музику протягом восьми років.

— Чекай, ти ж казав, що музичної освіти не маєш?

— Тато записав мене в музичну школу, де одне заняття коштувало 12 карбованців. Я сходив на два заняття, вивчив одну композицію, яку і виконував на домашніх вечорах. Тобто вартість тієї композиції відома — 24 крб. На цьому моя музична освіта завершилася.

— А як батьки ставляться до твоєї зовнішності?

— Дуже добре, моя мама — перукар, і багато людей ходять до неї робити зачіски. А така зачіска, як у мене, робиться один раз на все життя. Розплести її неможливо. Та й навіщо — гарно ж, чи не так?

— А як ви ставитесь до своєї публіки?

— Пречудово! У нас існує свій фан-клуб, я знаю всіх його членів і впізнаю кожного із своїх френдів на будь-якому концерті. І я вірю у великий рух нашої молоді.

— А куди поділася твоя знаменита зелена гітара?

— О, я придбав собі справжній "Джип сон" — і помираю від щастя.

А зелену (вона так і називається "Зелена") зробив мені в Києві один з найперших народних умільців. Я її зараз поставлю в музейчик, а колись сподіваюся обміняти її на якийсь автомобіль.

ТВІЙ КОМІКС

Скажу вам чесно, такої купи листів, які надійшли на конкурс найкращого сценарію коміксу, я ще в житті не бачив. Просто очі розбігаються від розмаїття пригод. Найбільше нам сподобалися комікси Клімової Ліди з Миколаївської обл., Довгаля Олександра з Херсонської обл., Сими Олександра з Житомирщини, Сердиченко Тетяни з Києва, Жильцової Олени з Тернополя, вінничанки Михальчук Наталії, Лаціна Юрія з м.іс-та Збаража, Наталі Попович з Херсонської обл., Вячеслава Никонорова з Івано-Франківська та ще багатьох-багатьох інших читачів та читачок "Класу!". Велике вам спасибі. Оскільки явного переможця виявити дуже складно, продовження нашого коміксу буде складено на основі ваших сценаріїв. Це буде така собі збірна України з коміксів. Отже: